

ახალი ტანთლები

2010 წელი, 18-24 ნოემბერი

ფასი 90 თეთრი

№35 (509) გაბოლის 1998 წლიდან

www.axaliganatleba.ge

**მისეილი
ჯუჯა სიქილია
- 130 -**

გვერდი 5

შეხვედრა მეთორმეტეკალსალებთან შევაფასოთ ცოდნა და არ ვიყოთ ორიენტირება უნარი

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მეთაური ამოცანა გააუმჯობესოს განათლების ხარისხის დონე საჯარო სკოლებში. ერთ-ერთი კომპონენტი ამ პროგრამის არის საატესტატო გამოცდები – 2011 წლის მაისიდან ყველა მეთორმეტეკლასელი ჩააბარებს საატესტატო გამოცდებს რვა საგანდებულ საგანში, გამოცდები ჩაბარდება სკოლებში, ყველაზე თანამედროვე CAT-ის სისტემით, რომელიც გვაძლევს შესაძლებლობას, შევაფასოთ ცოდნა და არ ვიყოთ ორიენტირებული ნიშნზე. სამწუხაროდ, განათლების ხარისხის დონე საჯარო სკოლებში დაბალია, მისი გაუმჯობესების ერთ-ერთი კომპონენტი საატესტატო გამოცდებია. გარდა ამისა, ძალიან სერიოზული მუშაობა მიმდინარეობს მასწავლებელთა კვალიფიკაციის ამაღლების, ინფრასტრუქტურის განვითარების კუთხით. ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ ეს პროგრამა იქნება წარმატებული. ყველა სკოლის მე-12 კლასში დანერგულია აბიტურის საათები. პროგრამა შემუშავებულია ექსპერტების მიერ, დაახლოებით 200 ექსპერტი მუშაობდა მის მომზადე-

ვით. ახლა კი, ვაჩვენო მათ, როგორი იქნება ეს გამოცდა.

მოგესვენებათ, ახალი სისტემა შემოგვაქვს – მოსწავლეებს მოუწევთ კომპიუტერის მეშვეობით გამოცდის ჩაბარება, თუმცა, ეს სისტემა არ გულისხმობს სიღრმისეულად კომპიუტერული უნარების ფლობას. ვაჩვენებ მათ კონკრეტულ დავლებებს, დავლებების ტიპებს და დავამშვიდებ იმ თვალსაზრისით, რომ ორიენტაცია ნამდვილად გვაქვს ალტერნატიული მარტივი დავლებების ბლოკზე და საშუალო მოსწავლეთა მოსწავლე ყოველგვარი პრობლემის გარეშე გადალახავს ბარიერს. რაც შეეხება სუსტი მოსწავლეთა მოსწავლეს, რა თქმა უნდა, მას გარკვეული ძალისხმევის გამოჩენა მოუწევს. ის ვადა, რაც დარჩენილია მაისამდე, უნდა გამოიყენოს ძალიან ეფექტურად და ასეთ შემთხვევაში, რა თქმა უნდა, მასაც არანაირი პრობლემა არ ექნება, გადალახოს ბარიერი. მიუხედავად იმისა, რომ სასერტიფიკაციო გამოცდაზე ყველა ტიპის დავლება გამოიყენება როგორც საშუალო სირთულის, ისე რთული და მარტივი, რადგან პირველი წელიწადია, არსებული რეალობიდან გამომდინარე, ძირითად აქცენტს გადავითქვით მარტივი დავლებების ბლოკზე და მათ ხარჯზე გადალახავს მოსწავლე ბარიერს. რაც შეეხება შინაარსს, კარგა ხანია, ცნობილი უნდა იყოს ჩვენი მოსწავლეებისთვის, რადგან მინიმალური სტანდარტი, რაზე დაყრდნობითაც ტესტური

ბაზე და გვაქვს აბსოლუტური გარანტია, თუ მოსწავლე დაესწრება აბიტურის გაკვეთილებს ის იქნება მომზადებული სააბიტურო გამოცდებისთვის.

ყოველდღე დავდივარ სკოლებში, ვხედე მისწავლეებსა და მასწავლებლებს. არ მჭირდება შუამავალი, გაურკვეველი არასამთავრობო ორგანიზაციების სახით, იმისათვის, რომ მქონდეს კომუნიკაცია მოსწავლეებთან, მასწავლებლებთან ან მშობლებთან. მინდა ვთხოვო ყველა პოლიტიკურ პარტიას და შევხსენო, რომ სკოლა პოლიტიკური ინსტიტუტია და არ შეიძლება მოსწავლის გამოყენება პოლიტიკური მიზნებისთვის.

მაია მიმინოვილი: დღევანდელი შეხვედრა ჩემთვის და ჩემი თანამშრომლებისთვის ნამდვილად მნიშვნელოვანია იმიტომ, რომ მეთორმეტეკლასელებთან გვაქვს შეხვედრა. მინდა მოსწავლეებს მივანოვო დეტალური ინფორმაცია საატესტატო გამოცდებთან დაკავშირებით. პირველ რიგში, მინდა დავამშვიდოთ ისინი, რომ ნამდვილად არაფერი დარჩა მათთვის, რომ ნამდვილად არაფერი დარჩა მათთვის გამოცდების თვალსაზრისით არ

პროფესორი გაბოლიძე

**კაპლანიძე
დავითაძე**

გენდინია

გვერდი 2-3

ინტერვიუ რეპორტაჟი

**სერგო ულაგი
განათლების
სფეროში ძველი
მისაღწევა**

გვერდი 4-5

აქტუალური თემა

**უფლებამოსილების
გადაგება თუ
უსაფუძვლო ეჭვი?**

გვერდი 6-7

**მკითხველთა
საყურადღებოდ!**

1 დეკემბრიდან
„ახალი განათლების“
შექმნა შესაძლებელია
პრესის ბაზრეკლასის
ფინანსირებით, თბილისისა და
საქართველოს რეგიონებში.

„ახალი განათლების“
ხელმძღვანელობა 2011 წლის
ნოემბრის თანხა – 40 ლარი
უნდა გადმოირიცხო
ჩვენს რეკლამებში:

საქართველოს განათლების
მინისტროს ფილიალი

ს/კ 202 058 735
პ/კ 220 101 502
ა/ა 123 631 000

გვერდი 7

პროექტი გეგმავს

ფაქტი ზიარებაში, 1-ლი საჯარო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლის, გასმართულია ჯგუფის და სააპელაციო კომისიის წევრი.

2010 წლის ეროვნული გამოცდების ანალიზი ქართულ ენისა და ლიტერატურაში გამოკვეთს რამდენიმე პოზიტიურსა თუ ნეგატიურ ტენდენციას. კერძოდ:

ა) აბიტურიენტთა ნაშრომების ტესტურმა ნაწილმა აჩვენა, რომ ისინი, გასულ წლებთან შედარებით, უკეთ იცნობდნენ სკოლაში შესწავლულ ტექსტებს, რაც, ვფიქრობ, გამოწვევა ტესტების პირობის შეცვლაზე გამოწვევა აბიტურიენტის მოთხოვნებზე ნაწარმოებთან შეთანხმებული ფრაგმენტის მიხედვით კითხვებზე პასუხი, ახლა მისგან მოითხოვდნენ თავად გაესწავლება ეს თუ ის ეპიზოდი;

ბ) უკეთესი შედეგები იყო თუ ის უფრო ძვირი წერის პირობათა გაგებისა და შესრულების მხრივაც. საფურცელია, გასული წლის გამოცდებთან მასწავლებლებსაც და აბიტურიენტებსაც ამ საკითხზე შეეძლო გაამახვილებინა ყურადღება;

გ) უკეთ არიმენდნენ თავს უცხო ტექსტის არა მხოლოდ იდურ ანალიზს, არამედ გამოყოფდნენ მხატვრულ-გამომსახველობით საშუალებებსაც და ცდილობდნენ მათი ფუნქციის გარკვევასაც, რაც ალბათ ასევე უროვნულ გამოცდაზე მარშალდელი მოთხოვნებით იყო განპირობებული;

დ) სამწუხაროდ, აბიტურიენტთა არცთუ მეტი ნაწილი ნაშრომებში სრულიად გაუმართლებელი ლიტერატურული პარალელებსა და მწერალთა თუ დიდ მოაზროვნეთა გამოწვევებზე, კონტექსტთან სრულიად დაუკავშირებლად, მოიხმობდა. ვფიქრობ, ასეთი ტენდენცია განაპირობა იმან, რომ წერითი ნაშრომების შეფასების კრიტერიუმები ერთ-ერთ მოთხოვნად ზოგადი განხილვის საკითხია ნაშრომული. როგორც ჩანს, ხშირად აბიტურიენტები, მძელი საბჭოთაობა, ვისცანა - უკვე გამოცდევადილი თანახმობისა თუ მასწავლებლისაგან (რეპეტიტორისაგან) - იღებს ასეთ არაკომპეტენტურ რჩევას. თუ აბიტურიენტს ესა თუ ის ნაწარმოები ნაკითხული აქვს, ცხადია, ძალიან კარგია, მაგრამ, თუ მას არასწორი პარალელისთვის მოიხმობს, რა თქმა უნდა, მსჯელობის ლოგიკა ირრვევა და ნაწილობა მალევე ქულით ვერ შეფასდება. მაგალითად, «გვაიღებოდა არ შვას... ვეუბნებოდა» გიორგი ტყეშელაშვილის («გვაიღებოდა» გიორგი ტყეშელაშვილის) «გვაიღებოდა» ლიტერატურულ ნაშრომში «ლიტერატურათმცოდნეობით» ტერმინებს, რომელთა მნიშვნელობა, სრულიად ცხადი იყო, არ ესმოდა (თუ თავად ტერმინი იყო სწორად დაწერილი). ისეთი შეთქმულებები რქნებოდა, რომ აბიტურიენტის ეს ნაწილი იქმნა და ცხადია ერთ სკოლაგავლილი, ერთი სტილით ნამუცადინები ხალხი იყო.

მთავარი გამოწვევა, ფილოლოგიის დოქტორი, გამსართულია ჯგუფის უფროსი პირველი წლიდან ვარ გასმართულია შორის. კონკრეტულად ჩემი სფერო არის თხზულების გასმართება. ზოგადად ყველამ ვიცით, რომ შედეგები არც ისე სახარბიელოა,

მაგრამ არც ისეთი კატასტროფული, როგორც ხატვენ. საშუალო დონე არის ადგილობრივი იმისა, რაც რეალურად მოხალდებოდა და რასაც აქვს წინაპირობა, რამაც აქამდე მიიყვანა ვითარება. ჩვენ, სამწუხაროდ, იმის მომსწრე ვაგვხდით, რომ პრობლემები აქვთ მასწავლებლებს (სასერტიფიკაციო გამოცდებზე), ამდენად ჩემთვის სასებითა გასაგებია, რომ ეს არ არის მართო აბიტურიენტის პრობლემა. ეს კომპლექსური პრობლემაა და მისი ერთ-ერთი ფაქტორია მოსწავლე. თუმცა, ვაფიქრობ, სავადავმო სურათი არ არის - კარგი ყოველთვის ცოტაა და განათლების სისტემა მაინცდამაინც კარგებზე არ უნდა იყოს აგებული.

რაც შეეხება თვითონ აბიტურიენტების პრობლემებს, ეს არის გამოცდა ქართულ ენასა და ლიტერატურაში, როდესაც ენის მატარებელი ხარ, ეს ვერ კიდევ არ ნიშნავს, რომ კარგად იცი ეს ენა. რასაკვირრება, ყველა ინგლისელი ვერ ახარებს ენის გამოცდას, რადგან ეს ენის ფლობის გარდა სხვა კომპლექსივებიც მოითხოვს. როდესაც აბიტურიენტები ცდილობენ, ერთ ნაწილში დაძლიონ ის, რაც ადრე არ უნდაცოდნენ, რასაკვირრება, სავამოცდო პირობაში ასე იოლად არ დაძლივდა.

მით უმეტეს, სირთულე აქვთ წერის პროცესში. წერა ზოგადად ყველა საზოგადოებაში, თუნდაც ძალიან მაღალგანვითარებულში, სადაც განათლების სისტემა ბევრად უფრო ძლიერია, ბევრად უფრო დიდი დაფინანსება აქვს, სირთულე წერის ნარმატივებს. იმიტომ, რომ თავისთავად რთული კომპლექსური პროცესია და მოითხოვს არა მხოლოდ უშუალოდ სავადავმო ცოდნას, არამედ ტექსტის შინაარსის და ავტორის მიზნის ადეკვატურად გაგებას; იმის გარკვევას, რა არის რეალური და რა, ვთქვამთ, მხატვრული გამოხატობა, რა არის ფაქტი და რა ვერაუდი; ლოგიკური და მიზეზშედეგობრივი კავშირების დადგენას ტექსტის ნაწილებს შორის; მაღალ ენობრივ კომპეტენციას, ანუ ლექსიკურ ცოდნას, ასევე მხატვრული სახეების ცოდნას; ძირითად და მეორეხარისხოვანი ინფორმაციის გამოკვანას... ასე რომ, ძალიან ბევრი ამოცანაა. ამ ამოცანების ამოხსნასთან ერთად, მოითხოვს სხვა უნარებს, როგორცაა: თვითორგანიზება; დროის შენეჯემტა, რაც ძალიან ძნელია ასეთ სტრესულ გარემოში - გათვალისწინებ, როგორ გააგრძელებ ტექსტის ნასაკითხად, აღსაკმედად, დასამუშავებლად, მერე ჩამოსაყალიბებლად. მათ ამ უნარებს რეალურად არ უშუაშავიათ, იმიტომ რომ სკოლაში ადრევე დაეღება დროში აბსოლუტურად გაუნერვად (საკლასო ან საშინაო დავალებას). გამოცდაზე ისინი დროში ლიმიტირებული არიან და ესეც ძალიან ცუდად მოქმედებს შედეგზე. ჩვენ გვინახავს არამეგობრული და დაწყებული, მაგრამ დასრულებული ნაწერები იმიტომ, რომ დროში ვერ ჩაბტივნი. ხშირად ვაგვივია - გამოცდაზე დრო არ მყოფა. სავამოცდო დრო რეალურად ძალიან ოპტიმალურად არის შეჩვენებული, ეს არის ოპტიმალური პრობლემა (ასე რომ იყოს, მასობრივი სახე ექნებოდა), უზარალოდ, კონკრეტულ ადამიანებს უჭირთ კონკრეტულ დროში ორიენტირება. არანაკლებ მნიშვნელოვანია ყურადღების კონცენტრირების მალედა ხარისხი. ეს არის უნარები, რომლებიც თორმეტი წლის განმავლობაში უნდა გამოუმუშავდეს მოსწავლეს, რაც სამწუხაროდ,

არ ხდება. სხვა ენების მსწავლებისას, დავალების შესასრულებლად, ბავშვებს უნდა ლიმიტირებულად ადრევე - წინასწარ განსაზღვრული აქვთ რამდენ წუთში უნდა ჩაეტიონ. სწორედ ეს არის სათანადო მიზნადმიხედვის მიზნის მისაღწევად. ბოლოს და ბოლოს, რისთვის ვამზადებთ მოსწავლეს - გვიანტერესებს კონკრეტული დავალების შესრულება თუ ამოცანის ამოხსნა შეუძლია, თუ ზოგადად ვამზადებთ ადამიანებს, რომლებმაც საბოლოოდ უნდა გაუძლიონ ამ გარემოს. რა თქმა უნდა, მეორეა - ჩამოყალიბდნენ ნორმალური პიროვნებები, რომლებიც ადაპტირების მოახდენენ საზოგადოებაში და შეძლებენ ამ კონკურენტულ გარემოში საკუთარი შესაძლებლობების წარმოჩენას. ყველა უნარი საბოლოოდ უნდა ნორმალურად იყოს, რომ არ ახალგაზრდას ჰქონდეს პიროვნული კაპიტალი - წერითი კომუნიკაციის უნარი და სტრესულ გარემოში ადაპტირების უნარი. სწუმხაროდ, ეს ყველაფერი ჩვენს აბიტურიენტებს არ აქვთ იმიტომ, რომ მათთან უზარალოდ არაეცნობა, ვიდრე ვაფიქრობ, ეს ყველაზე ნაკლებად შეიძლება იყოს მათი პრობლემა. ჩვენ ვხატავთ უკვე ფაქტს, შედეგს.

სავამოცდო ტესტები ტექსტი უცხოა, იმიტომ მათ მძლიერი არ შეიძლება ჰქონდეთ. სამწუხაროდ, ჩვენ მოსწავლეები ცოტა მდუნედლებები არიან საკუთარი აზრის თამამად გამოთქმის თვალსაზრისით. უარყოფითი გემოში არ ეძებენ პოზიტივს, არ ეძებენ, რატომ არის უარყოფითი, ანუ ისინი იღებენ მოცემულობას და მსჯელობენ ამ მოცემულობაზე, მაგრამ ლიტერატურა არ არის მხოლოდ მოცემულობა, ყოველივეს მნიშვნელოვანია, რამ მიიყვანა გმირი აქამდე. რა გარემოებები იყო. გარდა ამისა, ტექსტის ანალიზი მოითხოვს არა მხოლოდ ერთი კონკრეტული დავალების შესრულებას, არამედ გარკვევას, რა კონტექსტია, რა კულტურულ-სოციალურ-პოლიტიკურ-ეკონომიური გავლენებია. იმდენად მომზადებული უნდა იყოს მოსწავლე სხვა დისციპლინებში, ვთქვამთ ისტორიაში ან სამოქალაქო განათლების, რომ მიხედვს ეპოქას და გათვალისწინოს კულტურული, სოციალური თუ პოლიტიკური კონტექსტი, ანუ ამოცანა არის საკმაოდ რთული, მაგრამ ეს ამოცანები მათ ერთგული სასწავლო გეგმით მოეთხოვება. ეს არ არის დაუძლეველი.

კიდევ ერთი პრობლემაა, რომელიც არანაკლებ მნიშვნელოვანია მიმართა - ბავშვები, სამწუხაროდ, არ არიან ბოლომდე ტრენინგულად უცხო ღირებულებების და უცხო კულტურების მიმართ. როგორც ჩანს, ჩვენ მაინც ვერ ვახერხებთ ბავშვების ისე აღზრდას, რომ მათ იზიტირებულ შეფასდნენ და შემდეგ ავანგადონ სხვისი ღირებულებები. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, ეს არ არის ბავშვის პრობლემა, ეს არის გარემოს პრობლემა, როდესაც ასწავლი, რომ ერთადერთი და ყველაფერი ხარ მუნ და არ ასწავლი, რომ სხვა მუნზე არანაკლებ ღირებულებას ქმნის და არანაკლებ მნიშვნელოვანია. მათში არ არის ეს ტოლერანტულბა სხვათა კულტურული ღირებულებების მიმართ, ვერ იგებენ სხვა დასაულებლებს. სამწუხაროდ, მათთვის შუამავსი არის ერთი ფურტი ქალი, რომელმაც მიატოვა ქმარი და ვერ იგებენ, რომ ის სხვა ღირებულებების მატარებელია. რატომაც ვერ იაზრებენ, რომ არ შეიძლება მხოლოდ საკუთარი პოზიციიდან შეაფასო ლიტერატურული ნაწარმოები, გმირი თუ ანტიგმირი და სხვ. მათ ჰგონიათ, რომ მავი მხოლოდ მავი და თეორია - მხოლოდ თეორია. მათ ვერია ძალიან სამწუხარო მხოლოდ თეორია, რომელმაც მათი ნაწარმოები მათ არ შეუძლია. ამას კრიტიკული მიდგომა ჰქვია, მაგრამ კრიტიკული, ამ შემთხვევაში, არ ნიშნავს უარყოფითს, ეს არის შეფასებითი და მოკიდებულია, რაც ძალიან უჭირთ. ეს ძალიან სამწუხარო პრობლემაა, რომელმაც მათი ნაწარმოები მათ არ შეუძლია. ამას კრიტიკული მიდგომა ჰქვია, მაგრამ კრიტიკული, ამ შემთხვევაში, არ ნიშნავს უარყოფითს, ეს არის შეფასებითი და მოკიდებულია, რაც ძალიან უჭირთ.

ტურული ნაწარმოები, გმირი თუ ანტიგმირი და სხვ. მათ ჰგონიათ, რომ მავი მხოლოდ მავი და თეორია - მხოლოდ თეორია. მათ ვერია ძალიან სამწუხარო მხოლოდ თეორია, რომელმაც მათი ნაწარმოები მათ არ შეუძლია. ამას კრიტიკული მიდგომა ჰქვია, მაგრამ კრიტიკული, ამ შემთხვევაში, არ ნიშნავს უარყოფითს, ეს არის შეფასებითი და მოკიდებულია, რაც ძალიან უჭირთ. ეს ძალიან სამწუხარო პრობლემაა, რომელმაც მათი ნაწარმოები მათ არ შეუძლია. ამას კრიტიკული მიდგომა ჰქვია, მაგრამ კრიტიკული, ამ შემთხვევაში, არ ნიშნავს უარყოფითს, ეს არის შეფასებითი და მოკიდებულია, რაც ძალიან უჭირთ.

წლებიდან შედეგები, პიროვნული თვალსაზრისით, ზოგადად, უფრო დაბალი იყო, მაგრამ ერთი რამ იყო ამაკარა - უფრო მეტი უკეთესი თამა გამოიყვანა. ამან, სამწუხაროდ, ვერ შეცვალა ზოგად სურათი, მაგრამ ნამდვილად გაჩნდნენ ბავშვები, რომლებიც თანამედროვე, ლაღად, დაწყობილად წერენ თხზულებებს. მიმართა, რომ ეს მნიშვნელოვანია - გახარდა ასეთი ბავშვების რაოდენობა. უფრო კეთილი წერის გამსართლებები აღნიშნავდა, რომ მარშან იყო არასახარბიელო შედეგი და წლებს ბევრად უფრო მეტმა ბავშვმა დაწერა კარგად.

კიდევ ერთ რამეზე შევიჩრდებთ - მოულოდნელად საკმაოდ სუსტი ბავშვი, რომელიც წესით არ უნდა იცნობდნენ ნიცესს, კანტს, პეგელს, არისტოტელეს, პლატონს, მათ კრიტიკულად იმელოდნენ. ფაქტია, რომ ეს არის რეალურად მისი ცოდნის ადეკვატური და ამასხარად, ეს არის ერთგვარი მზა ნაწარმოები. როგორც ჩანს, ჯგუფი მასწავლებლებისა ამას ანალიზის აბიტურიენტებს. რა თქმა უნდა, თავისთავად ეს ცუდი არ არის, რადგან მისი კონკრეტული ბავშვი უნდა, მაგრამ საქმე ის არის, რომ ისიც უნდა ასწავლოს, სადა და როგორ გამოიყენონ, რომ ზოგადად მასაცილოდ მდგომარეობაში არ აღმოჩნდნენ. მასწავლებლებმა, პირველ რიგში, მათი მოზარდება უნდა ასწავლოს. არ შეიძლება გვაღიბავს და პეგელის, კანტის, არისტოტელეს ციხატების ასპოტურად არაადეკვატურად მონტაჟი, რაც ხშირად სასაცილოდაც კი გამოიყურება. ეს ტენდენცია ადრე ნამდვილად არ შეიძნეოდა. შესაძლოა, ჩვენ დღესაც ნაკლებად მსგავსი თხზულება მაღალი ქულით და ამიტომ ვაზნობდა მსგავსი შემთხვევები (თუმცა ეჭვი მეპარება) ან ამით თავმოხრების ტენდენცია განჩნდა. ყველა შემთხვევაში, ამ პრობლემას სათანადო ყურადღება უნდა მიაქციონ სკოლებში.

რუბრიკა მოამზადა ლეო თმალაძე

ინფორმაცია

ერთ ანენდა. სკოლის მშენებლობაზე 900 600 ლარი დაიხარჯა. აღსანიშნავია, რომ ოკუპირებულ ტერიტორიების მონაწილე სკოლის მშენებლობისას ქართულ მშენებლებს ხშირად სიცოცხლის რისკის ფასად უხდებოდათ სამშენებლო სამუშაოების წარმოება. სკოლა მოლიანად პასუხობს თანამედროვე სტანდარტებს, აქვს ახალი სასკოლო ინვენტარით აღჭურვილი საკლასო ოთახები, კეთილმოწყობილი საორტული დარბაზი, 16 კომპიუტერთი აღჭურვილი ინფორმაციული ტექნოლოგიების ოთახი, ბიბლიოთეკა, თანამედროვე სამცნიერო ლაბორატორია.

გიო, სკოლის ფიზიკის მასწავლებელი ზითმაზდებს გაიფის გერმანიაში, რათა საერთაშორისო გამოცდილებას გაუზიაროს მოსწავლეებს. ვიმეორებ ლურწკაში მათემატიკის მასწავლებლებს, ასევე, დამატებითი ანახლებურად დაუწინააღმდეგებელია.

მე-7 კლასის ათასწამა მოსწავლე მარიამ მაჭუტაძე.

საქართველოს პრეზიდენტმა და საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრმა ზუგდიდის რაიონის სოფელ შამგორში ახლად გახსნილი სკოლა დათვალიერეს. სოფელი შამგორი, მდინარე ვენგრისა და ურხისწყალს შორის მოქცეული ოკუპირებულ ტერიტორიის შორის, ქართული მხარის მიერ კონტროლირებული ერთადერთი კუნძულია. შამგორმა ესწავლება უცხო რაიონის სოფლებს - სიდას და თავლიონს. ძველი სკოლა, რომელიც 1919 წლიდან დატოვდა, მშენდა, სიდადის გამო ექსპლუატაციისთვის უვარგისო იყო.

პროგრამა ალუმინის ფარგლებში, 1983 წლის კურსდამთავრებულმა ვიმეორებ ლურწკაში, რომელიც ამჟამად გერმანიაში ცხოვრობს, სკოლას ფიზიკის უნიკალური ლაბორატორია გადასცა. მისვე დაფინანსებულია.

მე-7 კლასის მოსწავლე ნუკრი შონია, რომელიც პრეზიდენტმა პირველად, კომპიუტერთი დაჯგუფიდა. კომპიუტერი პრეზიდენტისგან, ასევე,

შემოსოლკასლებთან მხატვრული ლიტერატურის ერთობლივი კითხვა რომაგდომიცი გარქმელებმა, პროექტში მონაწილეობის სურვილი არაერთმა ცნობილმა ადამიანმა, მათ შორის საზოგადო მოღვაწეებმა, მწერლებმა და პოლიტიკოსებმა გამოთქვეს.

სწრაფი შედეგი განათლების სფეროში ძნელი მისაღწევია

გვესაუბრება საქართველოს შიდა რესურსების მინისტრის თანაშემწე და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი გიორგი გოგოლაშვილი

– საუბარი ჩვენი რუბრიკის ტრადიციული კითხვით დაიწყო: ერთიანი ეროვნული გამოცდების შედეგად, რა დონის პარაგონს შეადგენს მოდერნი უნივერსიტეტები?

– საკითხი უმაღლესი სასწავლებელი ვართ და ამიტომ, გარდა ერთიანი ეროვნული გამოცდებისა, ჩვენთან მოსახვედრად სასწავლებელი სპეციალიზაციაზე აბიტურიენტებს უნდა შიდა გამოცდის ჩაბარება – შემოქმედებითი ტურის გავლა. ეს ეხება სამსახიობოს, ყველა სახეობის – ტელე, დრამის, მხატვრული, დოკუმენტური, ანიმაციური ფილმის, საოპერატორის, საგრო და საკომპიუტერო, სახეობის რეჟისურას, დამატებითი ქორეოგრაფი და ა.შ. ეს უფლება შემოქმედებით უმაღლესებს უმაღლესი განათლების შესახებ კანონით აქვთ მინიჭებული. შიდა გამოცდებით მონაწილეობა, პირველ რიგში, ახალგაზრდის ნიჭი, ის სახეობის მონაწილეობა, რაც აუცილებელია ამ სპეციალიზაციის შემდგომში პროფესიულ ცოდნას სტუდენტის უმაღლესი მოქონებას. ასე რომ, ჩვენთან მოხვედრის მსურველები ჯერ შიდა გამოცდას გადიან, ხოლო შემდეგ ერთიანი ეროვნული გამოცდის აბიტურენტს, როგორც ვთხარით, ეხება სასწავლებელი სპეციალიზაცია. რაც შეეხება თეორიულ კონსტრუქციას – თეორიულ ცოდნებს, ხელშეწყობით-მცოდნეებს, კინოთეორიულ ცოდნებს – მათთვის არ არის შიდა გამოცდები და პირდაპირ ერთიანი ეროვნული გამოცდებით აბიტურენტს იშვიათად, მაგრამ ყოფილა შემთხვევები, როცა შიდა გამოცდებით მაღალქულიანი აბიტურენტები ერთიანი ეროვნული გამოცდებზე ჩაჭრილან. ეს საერთო სურათს ვერ ცვლის.

ერთიანი ეროვნული გამოცდებით შემოღება, უდავოდ, ძალიან მნიშვნელოვანი ცვლილებაა. პირველ ნაკადში (პირველ ნაკადში) ძალიან ბევრი მინიმალურ ზღვარს გადაცილებული სტუდენტი მოვიდა. ყოველ წელს, ეს მაჩვენებელი ზევით იწევა, ანუ ერთიანი ეროვნული გამოცდების ფაქტორმა აბიტურენტების აბიტურ, რომ მოგზაურობდა და ვეღვაფერო გააკეთონ იმისათვის, რომ წარმატებით ჩააბარონ მისაღები გამოცდები. ისინი

მაქსიმუმს აკეთებენ, შიდა ტურებში მიღებული მაღალი ქულების ანულირება რომ არ მოახდინონ, ანუ არ დაკარგონ თავიანთი მონაცემი, ნიჭი და გახდენ კარგი მსახიობები თუ რეჟისორები. ვასხევენ, რომ გამოცდებზე მიღებული ქულების მაჩვენებლები ყოველწლიურად იზრდება, მეტიც, იმატა 100-პროცენტითი განხილვის მფლობელ სტუდენტთა რიცხვმა. სულ უფრო და უფრო მცირეა ჯგუფი სტუდენტებისა, რომლებსაც მინიმალური კოეფიციენტი აქვთ.

ჩვენ დღეისათვის მხრივად (როგორც ყველა სახეობებში უმაღლესი სასწავლებელს) ცოტა განსხვავებული მდგომარეობა გვაქვს. შიდა გამოცდებზე მაღალი შეფასების მქონე გარკვეული რაოდენობის სტუდენტებს კულტურის სამინისტრო, რომელიც ჩვენი დამფინანსებელია, უფასოდ სთავაზობს სწავლას, ანუ მთლიანად უფინანსებს სწავლის საფასურს. არის შემთხვევები, როცა სტუდენტი ორხრივ დამფინანსებას მოიპოვებს, ანუ ჩვენც ვაფინანსებთ მალევე ქულების გამო და სახელმწიფო გრანტაც აქვს მოპოვებული ერთიანი ეროვნული გამოცდებით. ასეთ შემთხვევაში, სტუდენტებს იდეალურ მდგომარეობას ვთავაზობთ – არსებული კანონმდებლობის თანახმად, მათ სახელმწიფო გრანტის ნახევარს სტიპენდიის სახით ვუბრუნებთ.

– რამდენი სტუდენტის სწავლას აფინანსებს კულტურის სამინისტრო და გაიზარდა თუ არა ამით სწავლის მოტივაცია აბიტურენტებში?

– კულტურის სამინისტროს განუქვს უფლება, ყოველწლიურად 6% სტუდენტის (ხოლოდ საშემსრულებლო სპეციალიზაციის) სწავლა დაეფინანსოს. ეს სახეობები ერთიანი ეროვნული გამოცდების მცირედი უპირატესობაა, მაგრამ ძალიან მნიშვნელოვანია. ბუნებრივად, გარკვეულიწლიად, მოტივაცია არის ახალგაზრდებისთვის, რათა კარგად მომზადებული მოვიდნენ როგორც შიდა გამოცდებზე, ისე ერთიანი ეროვნული გამოცდებზე. რაც მოთავსობა, ჩვენ გვაქვს იმის საშუალება, რომ განსაკუთრებული მონაცემების მქონე ახალგაზრდები არ დაკარგონ, თუნდაც

იმ შემთხვევაში, თუ მათ შიდა გამოცდებზე მაღალი ქულები მოიპოვეს და ერთიანი ეროვნული გამოცდებზე ვერ შეძლეს გრანტის აღება. აქედან გამომდინარეც შეიძლება ითქვას, რომ ერთიანი ეროვნული გამოცდებით ნამდვილად კარგ შედეგად აისახა აბიტურენტთა მომზადების დონეზე. ვიცი, რომ არსებობს გარკვეული პრობლემები საბუნებისმეტყველო საგნებში, მაგრამ რადგანაც ჩვენ არანაირი შეხება ამ საგნებთან არ გვაქვს, ჩვენი უნივერსიტეტის პირველკურსელთა დონისა და შესაძლებლობების გათვალისწინებით, გეტყვით, რომ პირველკურსელთა დონე იაინია. ბუნებრივად, ერთიანი ეროვნული გამოცდების შედეგად ეს უნდა იყოს.

– შიდა გამოცდებზე თეატრალურში მოხვედრის მსურველ აბიტურენტებს კიდევ ისევე საზრუნავი გაუჩნდა. მათ იცავენ, როგორც ერთიანი ეროვნული გამოცდებისთვის, დამატებით უნდა რეპეტიციონარულად სასწავლებო საგნებში მომზადდნენ...

– სპეციალური საგნებში წლები განმავლობაში მიღებული პრაქტიკა იყო – აბიტურენტები, როგორც სხვა საგნებში, ემზადებოდნენ რეპეტიციონარულად. ქორეოგრაფიულზე, როგორც წესი, მოდიან აბიტურენტები, რომლებიც წლები განმავლობაში ცვალებულ სხვადასხვა სტუდენტში, ანსამბლებში, ამდენად, ისინი მომზადებული არიან. კონკურენციაც ძალიან სერიოზულია, რადგანაც სულ 16 ადგილია, რომლისთვისაც ასობით სტუდენტი იბრძვის. რაც შეეხება სამსახიობო ფაკულტეტს, როგორც წესი, ახალგაზრდები ემზადებოდნენ რეპეტიციონარულად. ამიტომაც გადაწყვიტეთ, ჩვენ თვითონ შევქმენოთ მომზადებელი პროგრამა, რომელიც ნოემბერში იწყება და გრძელდება მაისამდე. მაშინ მონაწილეობის უფლება აქვს ნებისმიერ მსურველს. რადგანაც ჩვენი პროფესორებისა და პედაგოგების საკადრებელი სახეობაში არ შედის, ბუნებრივად, უფასოა. გარდა ამისა, შევქმენით სისტემა, რომელიც ითვალისწინებს მარტინს (ყოველ შაბათს) ჩვენი პროფესორ-მასწავლებლების უფასო კონსულტაციები. მათი კი, ვისაც ინტენსიური კონსულტაციების კურსი სჭირდება, როგორც ვთხარით, ვთავაზობთ უფასოდ სპეციალურ პროგრამას. თუმცა, კანონი გარანტია იმისა, ვინც ამ კონსულტაციებს გაივლის, უნივერსიტეტის შიდა გამოცდებზე რაიმე პრივილეგიით ისარგებლებს, არ არსებობს. ამ გზით ვამდებთ აბიტურენტს საშუალებას ელემენტარული წარმოდგენა იქონიოს, რა და როგორ მოეთხოვება მისაღები შიდა გამოცდებზე.

– თუ ადვენტურ თვალს, რა ხდებოდა ზოგად განათლების სისტემაში...

– შეიძლება ითქვას, რომ მდგომარეობა არის ზუსტად შესაბამისი იმისა, როგორც უნდა იყოს გარდამავალ ეტაპზე მყოფი სისტემა. რეფორმა არ დასრულებულია, ჯერ კიდევ მიმდინარეობს. ქართული ცოტა სულსწრაფი ხალხი ვართ და შედეგები ძალიან მალე გვიდნა, საქმის დაწყებიდან მეორე ნუთშივე, ასეთი სწრაფი შედეგები განათლების სფეროში ძნელი მისაღწევია. ხდება კორექტივები, ცვლილებები. ეს ბუნებრივია, რადგანაც ერთი მყარად ჩამოყალიბებული, თავისი ხერხემლის მქონე სისტემიდან გადადგომით მეორე, აბსოლუტურად განსხვავებულ სისტემაზე, რომლის ხერხემლის ჩამოყალიბებაც ახლა მიმდინარეობს, ანუ ყოველი მალს ეტაპობრივი ჩამოყალიბება ხდება. ეს რთული და ამავე დროს ძალიან ეფიქური პროცესია და თუ ყველაფერი სწორად არ გაკეთდა, ხერხემალი შეიძლება მრუდ გამოვიდეს. ის რომ თავიდან ავიშორეთ, დიდი მოთმინება და სიძნელე გვჭირდება, ამასთან ერთად ზოგი გადაწყვეტილების კორექტივები, რომელიც არ იძლევა იმ შედეგს, როგორც ველოდით. სწორედ ეს ველოდით – მიმდინარეობს იმ გარდაწყვეტილებების გადახედვა, რომლებიც რამდენიმე წლის წინ მიიღეს. ეს ცოცხალი პროცესია სირთულეებითაც და მტკივნეული პროცესებითაც, რაც მოთავსობა, სწორი პროცესია, საჭირო კორექტივებით, სხვაგვარად ვერ მივაღწევთ შედეგამდე.

– რამდენად ერევა გარედან სხვა თქვენს შიდა გამოცდებში? როგორია ობიექტურობის საზრუნავი?

– ამ პროცესში გარედან ვერაფერი ჩაერევა, ეს გამოირეცხება. რაც შეეხება მიღებ კომისიას, ყოველ შემთხვევაში, სულ სამ ტურად მიმდინარეობს შიდა გამოცდა. კომისიის ცვლა, გარკვეულიწლიად, ობიექტურობის ხარისხს ზრდის, რადგანაც, ვფიქრობ, ყოველ ტურზე აბიტურენტის ახალი თვალთმევსაც მტკივნეული პროცესია. გარანტია, სამჯერადი შემოწმების შემდგომ ინერტია ქალა.

– რომელ სპეციალობაზე უფრო მეტი მოთხოვნა?

– უფრო მეტი კი არა, შეიძლება ითქვას, ისტერიული მოთხოვნა სამსახიობო სპეციალობაზე და კინორეჟისურაზე. კონკურსიც, შესაბამისად, ყველაზე დიდი ამ სპეციალობებზეა. შემდეგ ყველაზე მაღალი კონკურსი ცეკვის სპეციალობაზე. სამსახიობოზე, ერთ ადგილზე საშუალოდ 9-12 ადამიანი მოდის. დაახლოებით, ასეთივე პარამეტრია კინორეჟისურაზე, ცეკვის სპეციალობაზე – ცოტა მეტიც კი.

– ზრუნავთ თუ არა პროფესორ-მასწავლებელთა გადამზადებაზე?

– ჩვენს უნივერსიტეტში, მიწვეული სპეციალისტების მიერ, სისტემატურად ტარდება მასტერკლასები, უმეტესწილად კინოფაკულტეტზე, ასევე დრამის ფაკულტეტზეც, კინოცოდნებისთვის, მენეჯმენტისა და სხვა სპეციალობებისთვისაც. ეს, რაც შეეხება ჩვენთან ჩატარებულ მასტერკლასებს. სამწუხაროდ, ჯერჯერობით უფინანსური შესაძლებლობა არ გვაქვს იმისთვის, რომ ჩვენი პედაგოგების საზღვარგარეთ ჩვენი პროფესიის ევროპულ უნივერსიტეტებში კვალიფიკაციის ასახალებლად გაავაზოვოთ.

– სხვა უმაღლესი სასწავლებლებთან თუ თანამშრომლობთ?

– დადებული გვაქვს შემორჩენილი იფანე ჯავახიშვილის უნივერსიტეტთან, სახელოვნებო უმაღლესი სასწავლებლებთან. მჭიდროდ ვთანამშრომლობთ ვილიუსის ჩვენივე პროფესიის უმაღლესი სასწავლებლებთან, საკმაოდ მყარი და ხანგრძლივი ურთიერთობა გვაქვს ჩამოყალიბებული თემატიკის კინორეჟისურის ფაკულტეტთან. ეს არის ის, რაც ამ დროისთვის არსებობს.

– თუ ადვენტურ თვალს, რა ხდებოდა ზოგად განათლების სისტემაში...

– შეიძლება ითქვას, რომ მდგომარეობა არის ზუსტად შესაბამისი იმისა, როგორც უნდა იყოს გარდამავალ ეტაპზე მყოფი სისტემა. რეფორმა არ დასრულებულია, ჯერ კიდევ მიმდინარეობს. ქართული ცოტა სულსწრაფი ხალხი ვართ და შედეგები ძალიან მალე გვიდნა, საქმის დაწყებიდან მეორე ნუთშივე, ასეთი სწრაფი შედეგები განათლების სფეროში ძნელი მისაღწევია. ხდება კორექტივები, ცვლილებები. ეს ბუნებრივია, რადგანაც ერთი მყარად ჩამოყალიბებული, თავისი ხერხემლის მქონე სისტემიდან გადადგომით მეორე, აბსოლუტურად განსხვავებულ სისტემაზე, რომლის ხერხემლის ჩამოყალიბებაც ახლა მიმდინარეობს, ანუ ყოველი მალს ეტაპობრივი ჩამოყალიბება ხდება. ეს რთული და ამავე დროს ძალიან ეფიქური პროცესია და თუ ყველაფერი სწორად არ გაკეთდა, ხერხემალი შეიძლება მრუდ გამოვიდეს. ის რომ თავიდან ავიშორეთ, დიდი მოთმინება და სიძნელე გვჭირდება, ამასთან ერთად ზოგი გადაწყვეტილების კორექტივები, რომელიც არ იძლევა იმ შედეგს, როგორც ველოდით. სწორედ ეს ველოდით – მიმდინარეობს იმ გარდაწყვეტილებების გადახედვა, რომლებიც რამდენიმე წლის წინ მიიღეს. ეს ცოცხალი პროცესია სირთულეებითაც და მტკივნეული პროცესებითაც, რაც მოთავსობა, სწორი პროცესია, საჭირო კორექტივებით, სხვაგვარად ვერ მივაღწევთ შედეგამდე.

– ახალი საბრტესტო ტალღა ნამოვიდა მეთორმეტკლასელთა გაფიცვის სახით, რომელსაც, ბუნებრივად, გვერდს ვერც ჩვენ აუვუნო. როგორია თქვენი დამოკიდებულება ამ საკითხისადმი?

– მართალი გითხრათ, არ მესმის მოსწავლეთა მოთხოვნა – არ მინდა გამოცდა. არა მგონია, მოსწავლეთა მოთხოვნა ისეთ რამეს ითხოვდნენ, რასაც არ უნდა ითხოვდნენ. მათგან ითხოვენ არა კარიერის დაცვას, არამედ გამოცდის ჩაბარებას იმ საგნებში, რომელიც თორმეტი წლის განმავლობაში ისწავლეს სკოლაში. აბორტებიც იმის გამო, რომ ჩვენ ეს საგნები არ ვგისწავლით. აი, რატომ არ უნახვლიათ, ეს უკვე სხვა საკითხია. აქ გასარკვევია, ალბათ, ის არის, რატომ ვერ მიიღეს ცოდნა – იმიტომ, რომ სკოლაში არ დაილოდნენ, რადგანაც მიანდათ, რომ არ სჭირდებოდათ და მათთვის საკმაოდ მხოლოდ უნარ-ჩვევებსა და კიდევ რამდენიმე საგანში მომზადება; თუ სასწავლო გეგმაში არ იძლეოდა ამის საშუალებას; თუ უბრალოდ გაჯოჯობდა; რომ გამოცდა არ გვიდნა? თუ კი პრობლემა ისაა, რომ სურვილის შემთხვევაშიც ვერ მიიღებდა მოსწავლე სკოლაში ცოდნას, მაშინ ეს სერიალურად მისახებია; რაც მოთავსობა, ამ პრობლემაზე არც ერთი მეთორმეტკლასელი არ საუბრობს. მაშინ მიზნად მხოლოდ მათი გაფიცვება გვეჩვენა, ამ სახის პროტესტს კი, ბუნებრივად, არავინ მიიღებს.

რატომ მივედით აქამდე? როგორც კი მიუთხვე გამოცდა დაემატა ერთიანი ეროვნული გამოცდებს, ქვეყანა ჩამოქვდა და იმ ნუთში საჭირო გახდა სკოლაში საატესტაციო გამოცდების შემოღება იმისათვის, რომ მოსწავლეთა ვაიძულებოთ ისწავლონ – აქ მე ვერაფერი ვეტყვი, რადგანაც საშუალო განათლებაში ასეთი კომპეტენტური არ ვარ, ვერც დასკვნებს ვაგაკეთებ. თუ ეს პრობლემა საერთოდ არ დგას და, უბრალოდ, სახლში იღებენ მწვავედ, მაშინ, თავისთავად, აბორტებიც იმას, რისი ვალდებულებაა აკისრიათ. ბუნებრივად, თეატრის ვადვენტი პროცესებზე და არც ერთი მოსწავლე მიზნად სასწავლო პროგრამას არ ასახელებს, მათ გამოცდები არ უნდათ.

– სწორად საუბრობენ, რომ ახალგაზრდებში ნივნიერების დონე დაბალია, ეს გარკვეული კვლევების შედეგადაც დასტურდება. რას გვეტყვი ამის შესახებ?

– რომ გითხრათ, ნივნიერი თანაბრად მისაღები ჩვენს უნივერსიტეტში მოსულ სტუდენტებს ბევრი ნივნი აქვთ ნაკითხული, მოგატყუებთ. საკმაოდ რთული და პრობლემატური პროცესია, აძულთ სტუდენტი ეკითხოს, რომელსაც ეკითხები, ნაკითხული აქვს თუ არა, მაგალითად, ანა კარენინა, გასუსხობს, დაიხ. მაგრამ როცა ნაწარმოების სოფეტიკები სხვადასხვა ემბოლო-ტიტები (მოგეხსენებათ, ჩვენ უფრო სიღრმისეულად ვჭვრიტობთ ნაწარმოების ცოდნა, რადგანაც ლიტერატურის ქმედით ენაზე გადაიტანა ხდება), ცოტა გაოცებული გიყურებენ, ანუ არ იციან. გვეყვებიან იმას, რაც ერთ-ერთ გამოცდებში ამოკითხეს, სადაც მსოფლიო ლიტერატურის ადაპტირებული შედევრებია ჩატყუებ – სქელტანინა ნაწარმოებს გვერდნახევარი ან, მაქსიმუმ, ორი გვერდი აქვს დათმობილი. რაც

ინტერვიუ რაქორტოს

ყველაზე სამწუხაროა, მიანჩიათ, რომ ამაზე მეტი არც უნდა იცოდნენ. ეს ბევრმა ფაქტორმა განაპირობა. ჩემთვის არასერიოზულია, როცა ჩამოთვლილი თექვსმეტი პასუხიდან შეკითხვაზე - ვისი ნაწარმოებია „დანაშაული და სასჯელი“? - ერთი სწორი უნდა შემოხაზო. თუ დოსტოევსკი შემოხაზა, ეს იმას ნიშნავს, რომ შენ საოცარი მომზადების ქონებ ადამიანი ხარ. არის ეს ცოდნა? ფორმალურად არის, შინაარსობრივად - არა. ამაში დამნაშავეც არავინაა, რადგან ჩვენ ვიკოპედიაში საუკუნეში ვცხოვრობთ, გარკვეულ პარამეტრებში მოქცეული ინფორმაცია ძალიან იოლად ხელმისაწვდომია ყველასთვის, უფრო სიღრმისეული ცოდნისთვის ახალგაზრდა თავს აღარ იხუტებს, არც სურფლი აქვს, არც დრო და, რაც მთავარია, გამზადებულ ფორმალურ მოქცეული ინფორმაცია აქვს. სამწუხაროდ, ასეთი ცოდნით ბევრია. რაც შეეხება სტუდენტების იმ რაოდენობას, ვინც ნინოს მართლა კითხულობს, ანალოგიურად და შეუძლია თუნდაც მხატვრულ ნაწარმოებზე იმსჯელოს, ასეთი ცოტაა. ჩვენ, სპეციფიკური მიზნებიდან გამომდინარე, ამ მიმართულებით მუშაობა გვინდოვს, რადგანაც რეჟისორებმა და მხატვრობმა პიესა მაინც ხომ უნდა წაიკითხოს. ეს გარდაუვალია. ნინო -

ერების, ნინოს კითხვის კულტურის საერთო დონე სასურველია უკეთესი იყოს.

- ეს, რაც შეეხება მხატვრულ ლიტერატურას, სტუდენტებისთვის პროფესიული ლიტერატურა, სახელმძღვანელოები არანაკლებ მნიშვნელოვანია...

- სახელმძღვანელოებს რაც შეეხება, ამ მიმართულებით ბოლო წლებში დაინწყით საქმიანობა. აქამდე უნივერსიტეტის პროფესორ მასწავლებლები სხვადასხვა გამოცემის სახელმძღვანელოებს ან დამამარე სახელმძღვანელოს ფუნქციის მატარებელ ლიტერატურას. ბოლო წლები, რაც ამ საქმიანობას მოეკიდეთ ხელი და საკმაოდ ინტენსიურად ვმუშაობთ. იბეჭდება ძალიან და დიდი რაოდენობით ლიტერატურა, თუმცა უფრო მეტია საჭირო, მაგრამ ეს, ბუნებრივია, ფინანსებთანაა დაკავშირებული. ვამოკვებით სახელმძღვანელოებს, დამამარე სახელმძღვანელოებს, როგორც თარგმანებს, ასევე ჩვენს პროფესორს მიერ შექმნილს; კვარტალში ერთხელ გამოდის თურნალი, სადაც იბეჭდება თეორიული ხასიათის სამეცნიერო ნაშრომები, ყოველი წლის ბოლოს - სამეცნიერო კვლევების კრებული. ჩვენს სფეროში - დრამის, ხელოვნებათმცოდნეობის, კინოს -

ძალიან ბევრი უცხოური ლიტერატურაა, რომლის თარგმანაც გვინდა, ამ მიმართულებით ნინ ბევრი სამუშაო გველის. კატეგორიულად აუცილებელია, სტუდენტებს პროფესიული ლიტერატურა ქართულ ენაზე შეიძინონ. ცდილობთ, ეს შეძლებდნენ დაგვარად, ეტაპობრივად განახლებოთ ცოდნა. არ მიმანინა სწორად მიდგომა, სტუდენტს უთხრა - ლიტერატურა ინგლისურ, ფრანგულ, ესპანურ და ა. შ. ენებზეა, კეთილი ინებე, მოძიებ და ისწავლე. ამდენად, მაქსიმალურად ვცდილობთ, სტუდენტებს პროფესიული ლიტერატურა ქართულ ენაზე შევთავაზოთ. ჩვენ გარკვეული გეგმები გვაქვს - კულტურის სამინისტროსთან ერთად ვაგზავნით როგორც თარგმნილი ლიტერატურის, ისე ქართული ლიტერატურის გამოცემას ახლა, მიხილ თუ მინიშნულის საიუნიტო თარიღთან დაკავშირებით, ვამზადებთ სამტომეოს, რომელიც დიდი ხნის წინ გამოიცა და მაშინვე ბიბლიოთეკაში იმართება ვითარება იქცა. ცოტა ხნის წინ გამოვიცით აკაკი ვასაძის ორტომეული. ასევე, ვამზადებთ გამოცემას ქართული თეატრალური კრიტიკისთვის საუკუნეობრივ ნაშრომები; ვამზადებთ ნინგენის სურათს ქართული თეატრის განვითარების სხვადასხვა ეტაპზე ყველაზე მნიშვნელოვანი პერსონალების - რეჟისორებისა და მსახიობებისა და მსახიობების შესახებ. ვნახოთ, გეგმები ბევრი გვაქვს.

- რამდენ სტუდენტს იღებს ყოველწლიურად უნივერსიტეტი და რამდენად არიან რეალიზებული კადრები, რომელსაც თქვენ აზრადებთ. არის ამდენი მსახიობი თუ რეჟისორი საჭირო?

- ყოველწლიურად 205 ადამიანს ვიღებთ, შეიძლება წელს ეს რიცხვი ვაგზავნოთ. გაზრდა, ბუნებრივია, მოთხოვნაზეა დამოკიდებული, მაგრამ, ამავე დროს, ეს ჩვენი უნივერსიტეტის მატერიალურ-ტექნიკურ რესურსებზეა დამოკიდებული. რაც შეეხება მათ დასაქმებას, სიღრმისეული კვლევა არ ჩავგიტარებთ, მაგრამ გარკვეული მოხაზვებების საფუძველზე შემიძლია ვთხროთ, რომ სამუშაოზე დასაქმებული სპეციალისტების 80 პროცენტი რეალიზებულია, დასაქმებულია ტელევიზორებში - მსახიობები, ტელევიზორებში, მომსახურებელი ტექნიკური პერსონალი, რეჟისორები; ბუნებრივია, დრამატულ თეატრებში ჩვენი კადრები არიან, არ არსებობს დამდგმელი ქორეოგრაფი, რომელსაც ჩვენი უნივერსიტეტი არ ჰქონდეს დამთავრებული. ხელოვნებათმცოდნეების, კინო თუ თეატრმცოდნეების უმეტესობა დასაქმებული არიან თურნალურად თუ ტელევიზორებში და ა. შ. ამდე-

ნად, მარტივად შემიძლია გიპასუხოთ, კადრების ის რაოდენობა, რასაც ჩვენი უნივერსიტეტი ამზადებს, საჭიროა. რაც შეეხება კონტინენტის გაზრდას, გონივრულ პარამეტრებზე უნდა ჩავდგეს, ზომიერება არ უნდა დაეკარგოს.

- დაბოლოს, რა სიახლეა წელს კინოსა და თეატრის სახელმწიფო უნივერსიტეტში?

- სიახლე პროფესიული სწავლებასთან დაკავშირებით - ძალაში შემოვიტანე ახალი, ხუთდონიანი კლასიფიკატორი, ამ ნაწილზე ვმუშაობთ ისე, როგორც სხვა უმაღლესი სასწავლებლები. პროფესიული სწავლების სექტორს დამატება ახალი სპეციალობები, მაგალითად, მონტაჟის რეჟისორი, ოპერატორის ასისტენტი და ა. შ. აქამდე გვექონდა ფორგრაფია, საესტრადო ვოკალი. დეტალურადაა შორს წავიყვანეს, ახალი კლასიფიკატორით ყველა უმაღლესი სასწავლებელი განსაზღვრავს იმ სპეციალობებს დონეების მიხედვით, რომელსაც ასწავლის პროფესიული განათლების დონეზე. აქ მთავარია, აკრედიტაციის სამსახურმა ჩვენთან ერთად სწორად შეადგინოს ბადა, სადაც განსაზღვრული იქნება, თითოეული სპეციალობა რა კვალიფიკაციის კადრს მოამზადებს.

ესაუბრა ლალი ჯეღაძე

ნაზარკვი

როგორ ვმუშაობ

ამ თემაზე - მწერლის მუშაობაზე - ზოგი მწერალი მთელ ტექსტს დასწერს. იგი ძალიან ფართო და რთული მას ირი მხარე აქვს: ტექნიკური და ფსიქოლოგიური. წერის მართლმოდერნ ტექნიკოლოგია არც იმდენად საინტერესოა, ხოლო შემოქმედების ფსიქოლოგია ძალიან ძნელი არის და მოსაწყენელი. იგი იმიტომ არის ძნელი, რომ შემოქმედების ფსიქოლოგია, როგორც მეცნიერება - ისიც ექსპერიმენტალური! - არც კი არსებობს, ხოლო რაც არსებობს მეტისმეტად ცვალებადია, დაუდევარი და შერლი. შემართუნებულია ის დრო, როცა ვინმე ვიგი-სექტორი პოეტს ან კომპოზიტორს კვავებ ახალნაირ აპარატს მიაღებს და მისი აზრებისა და ლანდების სურათს გადაიღებს. თუმცა - გულმოდერნად იყავით, ხელოვანო, ასეთი დრო არასოდეს არ დადგება, იმიტომ, რომ ის აპარატი მონადირეასეთი დანაშაულის ნაღობს აზრს, ხიბლს, სახეს, ღიადარს შემოქმედება და სიყვარული მეტიჩარა მეთვალყურის თანაბრად გაურბინა.

მაგრამ რადგან შემოქმედება და მისი ფსიქოლოგია მაინც არსებობს, ამიტომ ზოგი ვინმესთვის სასარგებლო იქნება ცალი თვალთა მაინც ჩაიხედოს იმ იდეულ კოლოფში, სადაც რომანტი, პოემა, ოპერა, სურათი თუ ქანდაკება მზადდება.

ბედნიერია, ვინც თავისი სხვა ქაბუკობის დროსვე ითვს. მამაჩემი ნოვლის მეორე იყო და მეც ამ ხელნაწილის მამზადებდი. აგრონომიამ რვა წელიწადი წამართვა. მამაჩემი რომ გარდაიცვალა, სკოლის დირექტორმა დამიხარა და მითხრა: „თქვენ აგრონომიად არ გამოდგებით, ამიტომ გირჩევთ სხვა ხელობა აირჩიოთ, მაგალითად, ტელეგრაფისტობა. როგორ მოგონოთ?“ „შევენიერი საქმეა“, მეც დავთანხმე და აგრონომობას თავი დავანებე, მაგრამ არც „შევენიერი საქმე“ მიკისრა. მე სხვა რამე მანჯალბდა. მიწოდდა მხატვარი გამოუსულიყავი, ნამდვილი და მისთვის და ლიტერატურის შესწავლა შევეუწყე და იმ დღიდან ჩემს მწვალებელს აზრებსა და სურათებს ქაღალდზე ვღერდი. მართალია, მხატვრულ შემოქმედებას მალე დავანებე თავი და თითქმის 10 წელიწადი ვეუწყე, მაგრამ ამას ვერც და აუვხებდი, ავტობიოგრაფია სხვა დროისთვის იყო.

იმ დროს მწერლობაში „სასაწყისი კაცი“ იკალთებდა და მეც მიმიზიდა. ერთხელ ბაზარში მათხოვარი დაინახე - ვუჯრა, უბადო, მუჯოი, მასხარა. დიღბანს უხვად და ვუთვალთვალე. მერმე საღამოს შუად საათზე ჩაუჯვრე და მეორე დღეს თორმეტ საათზე

და ავეცი. ასე დაიბადა „ჩანჩურა“. ეს მოთხრობა ორჯერ გადავწერე და ცნობის ფურცელს რედაქციას მივუტახე, რომელმაც ერთი კვირის შემდეგ მწერალთა ოჯახში შემეყვანა. ერთ საწყალს რამდენიმე საწყალი მოშვე („უბატონო“, „თავდაუწყება“, „მეჩემქმე ვაბო“, „კურკას ქორწილი“) და ეს მოტივი - დაჩაგრული და უბედური - ოცი წლის დღეობის შემდეგაც მრავალჯერ გავიმეორე, შეუძლებელია არ განმეორებუიყო, ვინაიდან მწერლისთვის სიბრალული და თანაგრძობა იგივეა, რასაც თითქმის ნარმოადგენს ოსტატ შემოქმედებისთვის.

იმ დროს - ჩემი მწერლობის პირველ ხანში - ერთი მოტივიც გამომჩნდა: „ეშპაკის ქვა“ გუსტავ ლეობის, „ბაბოს ფსიქოლოგია“ დამაგონინა, ხოლო „ხალხის სამართალი“ ანრილი სურათი ჩემივე თვალთა ვნახე ცინიკაში.

რა მასალა უფრო მშველის - ავტობიოგრაფია, დაკვირვება, ნინო თუ ჩანაწერები? ყველა ერთად, ცალ-ცალკე კი არცერთი. ყველაზე უფრო სახიფათო მნიშვნელოვანი მასალაა. თავისუფალი შემოქმედების მაგერი ბრმა მიმბაძელობა გამოვა. დაკვირვება ერთ დროს კულტად მქონდა გადაქცეული და ძალიან დამეხმარა. პროზაიკოსისთვის იგი ერთგულ უდრის, უამისოდ ვერ გაფრინდება. შესაძლებელია, მან ხალხის ფსიქოლოგიური რამე დასწეროს, მაგრამ ის ვერ შექმნის ცოცხალ ტიპს, ვერ დაგვიხატავს პეიზაჟს, ვერ დაგვანახებს სულიერი-უსული საგნების ურთიერთობას, ე. ი. ბუნებას, სიცოცხლეს, ცხოვრებას. მისი დანიშნულება კი სწორედ ეს არის და სხვა არაფერი. მან უნდა გვაჩვენოს და დაგვანახოს, ხოლო მსჯელობა, აღწერა და საუბარი სხვებს უნდა დაუთმოს. ვისაც დაკვირვების მარაგი არა აქვს, ის ვერც ვერაფერს გვაჩვენებს.

დაკვირვება და ავტობიოგრაფია განუყოფელია არის ერთმანეთში ჩახართული. განცდილი და საკუთარი თვალთა ნახაბი ისევე არა ჰგავს მოგონებს, როგორც სულიერი უსულის. ადამიანის ორი მესამედი სიხივია, ხოლო ერთი მესამედი ცნობია, ცილა, კირი, შპაკი და რკინა, მაგრამ ეს ელემენტები რომ შეერთდეს, ადამიანი მაინც არ გამოვა. ჰომუნუსულა და პერსექტუ-მომოდელ ასიათა-სობით გაავიჯა მეცნიერე და არამეცნიერეც, ხოლო ნაძალადევედ მოგონილმა მასალამ ამდენივე „მწერალი“ დასამარა და ზოგი უდავოდ დიდი მწერალიც დაამარცხა. ცოცხალ ადამიანს სიხივც აქვს, რკინაც, კირიც და კიდევ ის „რალა“, რაც ატხა შეიძენს

ხმელსა ნედლად“. ყველას შეუძლია რალადაც ამბავი მოიგონოს, მაგრამ თუ მას ეს „რალა“ გუნადილი და ნახაბი არ ახლავს, უსული ფაბულა და ხერხები იმ თილისმურ ქმნილებად ვერ გადაიქცევა, რომელიც თვითონაც შეუთქვავს, ჯადოსნობს და ჩვენც გვათრთოლებს და გვაჯადოებს, მაგრამ ნუ გგონიათ თითქმის კი ყოფილიყოს უმთავრესი და საკმარისი. უკლებლივ ყველას გადაჰხდენია რალადაც ამბავი, რალაც განუცვლია და რალაც უნახავს, მაგრამ ყველა მწერლად არ იგარდება. მწერალს და საერთოდ შემოქმედს ბევრი ისეთი რამე სჭირდება, რაც უკვე იცის მეცნიერებამ, და ერთი ისეთი რამეც, რაც ვერაფერობით უმხვევია და მიუგნებელი.

ერთი უხვევი მე ბედნიერი მწერალი ვარ: ძალიან ბევრი მიგლია, მინახია, განმიცვლია და გამოგონია, ამიტომ ავტობიოგრაფიული დღეობა საკმაოდ მიმეოკება.

ცოდნა და კმა. მარტო მნიშვნელოვანი განათლება მცოდნეს გამოიყვანს, მაგრამ განათლებულ მწერალს ვერ შეგიშნადებს. მარტო ცოდნა, ნამტხანი კი დიდი ცოდნა მწერალს ზოგჯერ ხიფათსაც უმზადებს. თვინ რაღაც: „პოეტისთვის ძალიან სახიფათოა თავის ხელობის ზედმინერეტი ცოდნა, რადგან ის პოეზიაში ბელოვანი კი არა, ხელსანი იქნება“. იგივე აზრი თენზე უფრო ადრე გოეთემ გამოსთქვა. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ მარტო ნინო და კარნაკეტელობა პატიმრობას უდრის-მეთუი. მწერალმა, ნამტხანი კი პროზაიკოსმა, ბევრი უნდა იმოგზაუროს, რათა ყველაფერი ნახოს, განიცადოს, გაიგოს, მიხიროს და შეისრუტოს, თორემ ვისაც ბევრი არა მიუღია რა, ის ბევრს ვერც მოგვცემს.

პროტოტიპი ძლიერ ეხმარება მწერალს. თუ მას თვალნით ცოცხალი ნაცნობი უდგია, მისი ტიპიც ცოცხალი გამოვა. მაგრამ პორტრეტის დახატვა არა კმარა. მწერალი მას თავისუფლად გარდაქმნის, ზოგ რამეს მოუხატავს, ზოგსაც დაარკლებს და ისეთ ვინმეს გამოიყვანს, რომელიც კიდევაც ჰგავს დედანს და არცა ჰგავს; ასე იქნება სინტეტური ტიპი. „ჩანჩურა“ ცოცხალი ვნახე-მეთუი. ვნახე მეჩემქმე გამოც, კურკაც, დამბალც, ყამიც, აბდულაც. კვავი მრავალჯერ შემეხედრია, ჩემთვისაც გაუკრავს მას კლანჭი. ის ნარევი ტიპია. აჯერ სულ სხვანაირად წარმოიშვა. 30 წლის წინათ ვაგვის ხეობაში უცნაური ვინმე შემხვდა - ბრეც, ბანჯგვლიანი, ცბიური, ხარბი, უდავოდ დიდი მწერალიც დაამარცხა. მისი სახელი აღარ მახსოვს. 10 წლის შემდეგ იწინერნამ ფიდი ყაზბეგმა ქართულ კლუბში

ასეთი ანეკდოტი გვიამბო: ნაყემეა თავის ცხენის ძველი მკარავი.

- გამარჯვება, ჯაყო!
- ხენისა გახლავარ.
- რას იქმ, როგორა ხარ?
- თორმეტი გყავს, გენაცვალე მაგ თვალებშია.
- ცოლ-შვილი როგორა გყავს?
- სულ კარგათა ხართ, გენაცვალე.
- რამდენი შვილი გყავს, ჯაყო?
- თორმეტი გყავს, გენაცვალე მაგ თვალებშია.
- როგორ მოახერხე მაგდენი, ჯაყო?
- მამა, მამა! აგერ ვიცის ჯაყომ! მოუგო ნაყემეა.

უკანასკნელ სამ სიტყვაში ამაზე უფრო მწვავე პილპილი ვყავარ. ანეკდოტი ჩემს სსოვანში ხუთიოდე წუთზე მეტს ვერა სძლებს, მაგრამ ამ უნამარე ანეკდოტს ვაგვილი ოსი ჩაუტყუდა და ამ სახემ ჩემს სსოვანს ერთ-ერთ კუნჭულში დაიბუდა. კიდევ გავიად ათიოდე წელიწადი და იგი მოულოდნელად გაიცვალდა, გამიშვდა და თვალნით ნამოტყრა. აი ზოგჯერ რა უცნაურად იბეჭდება ტიპი.

არსენას ტიპის ასახვის დროს ჩემი ბიძაშვილი ბაგრატ ბურნაძე მდგა თვალწინ. ლეონავარი პაპაჩემი ანდრო ბურნაძეა. ციციძე თვალთა მელიქიშვილის მზარეული სანდროა. მოგონილი ტიპი მშრალი გამოდის, პროტოტიპად გადმოღებულს კი მეტი სიცოცხლე ეტყობა.

მეკითხებით, პირველ იმპულსს რა გაძლევთ, - გაციონალი ამბავი, დაკვეთა, სახე თუ სხვა რამე? გიპასუხებთ: ერთიც, მეორეც, მესამეც. „თავდაუწყება“ - სე. ვილიანმა მიამბო, „ტყის კაცი“ - პაოლი იაშვილმა, „ორი განაჩენი“ - შოთა დლიანმა, „მართალი აბდულაჰ“ - სანდრო შანშიაშვილმა, „თეთრი კურდღელი“ - პროფ. ასათიანმა, სხვებისგანაც ბევრი რომ მოვისმინე და აქა-იქ მომანახესა და მოთხოვრებში გაფანტე. ყველას და ყველაფერს ვერ მოვიგონებ. წესად დავდე და დღემდე ვარსებობ: თითქმის ყოველდღე რალაც უნდა ჩაიწერო - სიტყვა, სახე, თქმა, ამბავი, წერილმანი და მსხვილმანიც. ზოგი ყურმილიყულია, ზოგი თვალმკრულია და ზოგიც მოგონილი. ეს მასალა ცვაბრილი და მოგონილი შემოქმედების დაპირატორია იხარშება, მუშავდება და ბოლოს ისეთი რამე გამოდის, რასაც ზოგჯერ თვითონ ავტორიც ძლივს იცნობს ხოლმე.

მიხეილ ჯავახიშვილი

ახტუალური თემა

უფლება მოსწონილია თუ გადამიტება თუ უსაფრთხოლო ექვი?

დასაწყისი იმ. №34

თამარ ჭავჭავაძე, 55-ე საჯარო სკოლის დირექტორი:

სიმართლე გითხრათ, მანდატურის სამსახურის შექმნის მოხარული ვარ. როგორც სკოლის დირექტორი, მივესალმები ამ პროექტის განხორციელებას. მოგესტუმრებათ, ჩვენი სკოლა მრავალკონტინენტურია, ამიტომ უსაფრთხოებასათვის დამატებითი ადამიანური რესურსის არსებობა ნამდვილად მნიშვნელოვანია. მანდატურები სკოლაში დილის ცხრა საათიდან სასწავლო პროცესის დასრულებამდე იმყოფებიან. აკონტროლებენ და იცავენ სკოლის უსაფრთხოებას. სისტემატურად მოძრაობენ დერეფნებში, ჩვენთან ერთად აკვირდებიან რამდენიმე ირღვევა სკოლის მინაგანანს, ძალიან კარგი ურთიერთობა აქვთ მოსწავლეებთან. გარკვეული ჩივილებით, მოსწავლეები ხშირად მიმართავენ მათ დახმარებისთვის, შესაბამისად, ისინი ეხმარებიან ამა თუ იმ პრობლემის მოგვარებაში. რა თქმა უნდა, თუკი რაიმე ტიპის გადაცდომას დააფიქსირებენ (დარღვევები ვგულისხმობ სკოლის მინაგანანს, მოსწავლის, მანდატურების, დირექტორის ეთიკის კოდექსის დარღვევას), ამ შემთხვევაში ნერვოზი ვარ. მაგალითად, ჩვენ გვაქვს ადგილი, სადა მოსწავლეები აღიკვეთილებიან. თუ მოსწავლე სისტემატურად ავადიანებს, თავდაპირველად მას გაფრთხილება ვაძლევთ, მხოლოდ მესამე დაგვიანების შემთხვევაში უწყებამდე საყვარელი. ასევე, სისტემატურად ვამორჩებთ საკლასო ურუნალებს, ნერვს თუ არა პედაგოგი „არას“. სკოლის შემოვლისას, მანდატური ჩემთან ან დირექტორის მოადგილისთან ერთად შედის კლასში და ვამორჩებთ, რამდენად შეასრულა პედაგოგმა სკოლის მინაგანანსი. ამ მხრივ, დარღვევა ვერ არ დაფიქსირებულა. იყო ასეთი შემთხვევა: მანდატური ახორციელებდა შემოვლას და აღმოაჩინა, რომ ერთ-ერთი კლასის სამი მოსწავლე არ ესწრებიან საკვირთულს, ამ პერიოდში ისინი კაცობის სახადლოში იმყოფებიან. მანდატურმა იქნის სახით დააფიქსირა ფაქტი და სკოლის დირექტორს აცნობა. ამ შემთხვევაში მანდატური გამოდის დირექტორის დახმარებაში, შეიძლება მე ვერ შემიძინა ეს ფაქტი. ამის შემდეგ მე, როგორც დირექტორი, ვაღდებოდა ვარ რეაგირება მოვხდინო ამ კონკრეტულ შემთხვევაზე. მინდა გითხრათ, რომ ამ სამი მოსწავლედან ერთ-ერთი ბავშვს აქვს დაბეტობი (ჩვენ გვაქვს ასეთი ბავშვების სია). ვიცით, რომ მას თავის დროზე ესაჭიროება კვება, ამიტომ მის მიმართ არანაირი სასჯელი და არც სიტყვიერი გაფრთხილება არ იქნა გამოყენებული. დანარჩენ ორ მოსწავლეს კი დისციპლინური სახდელი შეუფარდა. ვინაიდან ბავშვებმა პირველად დაარღვიეს სკოლის მინაგანანსი, მხოლოდ სიტყვიერი გაფრთხილება მიეცათ. თუ მოსწავლის მხრიდან სკოლის მინაგანანსის დარღვევა პერმანენტულ ხასიათს მიიღებს, მაშინ ამ ფაქტს განსახილველად სკოლის დისციპლინარულ კომიტეტს გადავცემთ, ისინი განსაზღვრებენ, რა სახის სასჯელს დააკისრებენ მოსწავლეს. მანდატურების მოსვ-

ლის შემდეგ სკოლიდან არ გაგვიშვია არც ერთი პედაგოგი. ასევე არ შევსაბამებ სიმართლეს, თითქმის ჩვენ სკოლაში ყველაზე მეტი მანდატურია. ისევე როგორც ყველგან, ჩვენთანაც სამი მანდატურია. მაიო მხრიდან „დარღვევის აღრიცხვის ფურცელი“ შედგენილია ძირითადად მოსწავლეებზე. მხოლოდ ორ პედაგოგს გამოუცხადდა ზრუნვითი შენიშვნა: ერთ შემთხვევაში, მოსწავლე, სხვა კლასის გაკვეთილზე შევიდა და მანდატურებმა მის მიმართ გულგრილობა გამოიჩინა. ანუ მას მოსწავლე არ უნდა დაეშვა გაკვეთილზე და ამ ფაქტის შესახებ უნდა ეცნობებინა სკოლის დირექტორისთვის ან მანდატურისთვის. გასულ წლებთან შედარებით სკოლაში სიმშვიდე და უსწრაგო სუფთა, მანდატურების შემართვის შედეგი ნამდვილად იგრძნობა. მთავარია, ორივე მხარე აკეთოს თავისი საქმე და სკოლის მინაგანანსი არ დაირღვეს. როგორც პედაგოგი, ასევე მანდატურიც უნდა იყოს კეთილგანწყობილი მოსწავლის, მშობლის, სკოლის მიმართ.

პედაგოგები პრეტენზიას აცხადებენ იმის გამო, რომ საგაკვეთილო პროცესის დროს მანდატური შედის კლასში – ამით პედაგოგის უფლებები ირღვევა.

მანდატური კლასში შედის მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როცა მას ახლავს დირექტორი ან დირექტორის მოადგილე სასწავლო დარგში. ჩვენს სკოლაში პედაგოგები ნამდვილად კეთილგანწყობილები არიან ამ მანდატურების მიმართ. მათ იციან, რომ სკოლის მინაგანანსის არ უნდა დაარღვიონ, წინააღმდეგ შემთხვევაში, დირექტორი შესაბამის გადაწყვეტილებას მიიღებს.

რაც სკოლებში დაგვიანებულ მოსწავლეს გაკვეთილზე აღარ უშვებენ, რა სახის სასჯელებია დაწესებული თქვენს სკოლაში ასეთი მოსწავლეების მიმართ?

ეს შეიძლება ჩემთვის მიუღებელია. პედაგოგის მოვალეობაა დაგვიანებულ მოსწავლე არიყოს. გაკვეთილის დაწყებამდე პირველი 5 წუთის განმავლობაში საკლასო ურუნალები უნდა დაფიქსირდეს „არა“. სასწავლო გეგმის მიხედვით „არა“ უკვე სადამსჯელო ღონისძიებაა, რომელიც ნიშნზე მოქმედებს და აა. ვფიქრობ, ყველა ბავშვი, რომელიც დაგვიანებს, უნდა შეეშვეს, იმიტომ რომ ჩემთვის მეტად მნიშვნელოვანია უსაფრთხოება. მე არ ვარ დარწმუნებული, 9 საათზე კარი რომ დაკეტო და დაგვიანებული მოსწავლე სკოლაში აღარ შემოვიშვებ, სადმე ცუდ დახილას არ ნავა, რაიმეს არ დაიზინებს ან სხვას არ დაზინებს. აქედან გამომდინარე მორჩევნია, დაგვიანებულმა ბავშვმა პირველი გაკვეთილი თუ არა, შემდეგი გაკვეთილი აუცილებლად მიიხიბოს.

ამობენ, მალე სკოლებში წესრიგის დამორღვევი მოსწავლეების მოძიებას ვაჩვენებთ დაეისრებათ, ეს მნიშვნელოვანი ინიციატივის შესახებ?

მსგავსი ინფორმაცია ჩემთვის უცნობია და სიმართლეს არ შეესაბამება.

გიორგი კაშია, 53-ე საჯარო სკოლის დირექტორი:
მანდატურის ფუნქციაა გამოავლინოს დარღვევები სკოლაში.

არ აქვს მნიშვნელობა დამრღვევი ბავშვი იქნება თუ პედაგოგი. გასწავლული ფაქტებზე რეაგირება უნდა მოახდინოს სკოლის დირექტორმა. ეს უმარტივესი საკითხია და განმარტავს ჩემს შეფასებას – მანდატურის ინსტიტუტი სკოლისათვის ძალიან საჭირო სამსახურია. პირადად ჩემთვის, პრეტენზიით არავის მოუშარავს, სკოლის კოლექტივსა და მანდატურებს უნდა მოხდეს რაიმე გაუგებრობა არ ყოფილა. პირიქით, მანდატურები, მოსწავლეები და მანდატურები ერთმანეთისადმი საკმაოდ კეთილგანწყობილი არიან. საზოგადოებას არავითხელ შეეძლება სკოლებში დარღვევები სმენასახებ, რომელიც ხშირ შემთხვევაში სისხლის სამართლის დანაშაულებებითაა იყო გაიგივებული. იყო პერიოდი, როდესაც სასწავლო დაწესებულებებში სერიოზული სამართალდარღვევები ხდებოდა. მანდატურის სამსახურმა ამ პრობლემის პროფლაქტიკა ნამდვილად შეძლო. ბოლო პერიოდში, მნიშვნელოვან შემცირება სკოლაში მოსწავლეთა დავიანების ფაქტები. მანდატურები ანტიტროლებს მოსწავლის გაკვეთილზე დასწრებას. საგაკვეთილო პროცესის დროს მოსწავლე არ უნდა იყოს გარეთ. ასეთი შემთხვევები თითქმის სრულად აღმოფხვრილი. არის შემთხვევები, როცა საგაკვეთილო პროცესის დაწყების მხრიდან ახლავს ხელის შეშლის ფაქტორები, დისციპლინარული გადაცდომები, ამ შემთხვევაში მანდატურები სარწმუნოების თავისი უფლებით, მოსწავლე გააფრთხილებს სასწავლო პროცესს. მოსწავლე მოჰყავს ჩვენთან ან აბარებს მანდატურს. მისწავლე ამ დროს ბიბლიოთეკაში ატარებს. ვფიქრობ, მანდატურები საკმაოდ დიდ დახმარებას უწევენ დირექტორს. თუ დეკ სკოლის კონტროლი მხოლოდ დირექტორის ფუნქცია იყო, ახლა მანდატურის სამსახურის შექმნამ საშუალება მოგვცა სხვა მიმართულებითაც ვიმუშაოთ.

დავკავებულ მოსწავლეებს თავდაპირველად სიტყვიერი გაფრთხილება მოვცავთ, შესაბამისად საგაკვეთილო გრაფიში, ყურნალობა, ფიქსირდება „არა“ დაკვეთილი რაოდენობის „არას“ გარკვეული შემთხვევაში მოსწავლეს აკლდება სემესტრული ნიშანი და შეიძლება ექსტრენად ჩააბრებაც კი მოუწიოს. რა თქმა უნდა, ჩვენ ვზრუნავთ, რომ ბავშვს არ დაუგროვდეს გაცდენები. სიტყვიერი გაფრთხილების გარდა მშობლებსაც ვაყენებთ საქმის კურსში. ვუზავნიან წერილობითი გაფრთხილება.

ერთ-ერთ ინიციატივას მიწინააღმდეგავს, როდესაც მანდატური უფრს უწევს ბავშვს ან ჩანთის უფლებს ფანჯრიდან, ეს სადნობი თქვენ როგორ უყურებთ?

კანონში ზოგადი განათლების შესახებ და მანდატურების ეთიკის კოდექსში საკმარისი გასაგებება ნერია, რომ არ შეიძლება მოსწავლის დისკრიმინაცია, ფიზიკური და ფსიქოლოგიური ზემოქმედება მასზე. აბსოლუტურად მიუღებელია ჩემთვის მანდატურები იყენებდეს მეთოდებს, რომლებიც კანონისა და კოდექსის საწინააღმდეგოა. მსგავსი მეთოდების გამოყენების ნაცვლად, შეიძლება გააჩნდეს ბავშვი სიტუაციას და გაავრძელო შენი საქმიანობა. მიმანია,

რომ ასეთ შემთხვევებში მანდატურები უფრს კანონით გათვალისწინებული ზემოქმედება უნდა მოახდინონ.

ჩვენ გავათავისუფლებთ პედაგოგი იმის გამო, რომ არ გაითვალისწინა ეთიკის კოდექსი. ფიზიკურად გაუსწორდა მოსწავლეს. სამსახურად, მისი მხრიდან ეს არ იყო პირველი შემთხვევა, ამიტომ მივიღე უკიდურესი გადაწყვეტილება. ხაზგასმით მინდა აღვნიშნო, რომ ეს არ მომხდარა მანდატურის ჩარევით, მანდატური რომ არ ყოფილიყო, მე მაინც ასეთ გადაწყვეტილებას მივიღებდი. ამ ფაქტის შემდეგ კიდევ მოხდა მსგავსი შემთხვევა სხვა პედაგოგის მიერ, მაგრამ მას გამოეცხადებოდა სასტიკი სასჯელური მას შემდეგ, რაც შევისწავლეთ, რამდენად საზიარო იყო ბავშვობისთვის აღნიშნული ქმედება. განმეორების შემთხვევაში, რა თქმა უნდა, პედაგოგს სკოლიდან დავითხოვ. ძალიან რთულია იყო მანდატურების შექმნა რაღაც მომენტში არ გვეყოს წერვები, მაგრამ თუ საკუთარ თავს ვერ მართავ, მაშინ სჯობს სკოლა დატოვო და სხვა არჩევანი გააკეთო.

ამობენ, სკოლებში წესრიგის დასამყარებლად, მინისტრის ინიციატივით, მალე ახალი მეთოდი ამოქმედდება – ურჩი მოსწავლეების მშობლები დაჯარიმდებიან.

მანდატურის მინისტრის ამ ინიციატივის შესახებ არავის ვიცი. ის გავიწყდა ინფორმაციები თუ რა დისციპლინარული სახდლების გამოყენება შესაძლებელია სკოლაში, გვაცნობს სხვადასხვა ქვეყნების გამოცდილებას. სკოლაში თავად უნდა გააკეთოს არჩევანი. სკოლის მინაგანანსების დანქება მხოლოდ სკოლის არჩევანია.

დებულების თანახმად, მანდატურის სპეციალური საშუალებების გამოყენების უფლება აქვს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც მსუბუქი ზომების გამოყენებით შეუძლებელია მისი სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულება.

დღეისათვის მანდატური არ განაჩნია არანაირი ტექნიკური თუ სხვა საშუალება, რათა ფიზიკური ზემოქმედებით აღკვეთოს დანაშაული. ისინი აღტურებიან არიან ცივილიზებული, ნორმის ფარგლებში. რა კანონის დანერგა უნდა იმას, როცა ადამიანი ხედავ, რომ ბავშვებმა შეიძლება ერთმანეთს სერიოზული ზიანი მიაყენონ, ამ შემთხვევაში არა მარტო მანდატური, ნებისმიერი ადამიანი ვალდებულია გამოარიდოს ისინი საფრთხეს. რა თქმა უნდა, ცემა-ტყუპას ირ გულგანსხმობ. ამ საკითხს ნამდვილად არ სჭირდება კანონის დასტურის ნებისმიერი ადამიანის მორალური ვალა.

პროფლაქტიკის მიზნით ძალიან ბევრს მუშაობენ მანდატურები. ერთად შედეგად უფროსკლასელებთან. ცაცნობით და ვახსენებთ მოსწავლის ქცევის კოდექსის მოთხოვნებს: უნდა გაითვალისწინო, რომ გაკვეთილის პროცესში გამოითონი მობოლური ტენდენციები, სკოლაში არ უნდა იქონიერდეს აკრძალული ნივთები... მოსწავლეებმა ძალიან კარგად იციან საკუთარი უფლებები. ამიტომ, თუ მათი მხრიდან რაიმე გადაცდომები ექნება ადგილი, ისიც იციან, რომ მათ მიმართ ავამოქმედებთ სკო-

ლის მინაგანანსით განვირდ სასჯელებს. თამამად შემიძლია გითხრათ, რომ მანდატურები სკოლის მიმართ კეთილგანწყობა აქვთ.

ნათილა ნატროშვილი, 72-ე საჯარო სკოლის დირექტორი:

რატომღაც კავკასილები ისეთი ხალხი ვართ, ყველა სიახლეს სკეპტიკურად ვუყურებთ. სიტუაციის დალაგების შემდეგ, როცა თანხვედრა ხდება, სიტუაციები ნაკლებია. მანდატურის სკოლაში შემოსვლას, თავდაპირველად, მეც სკეპტიკურად ვუყურებ, მაგრამ როცა დებულებას გავეცანი და მათი ფუნქციების შესახებ შევიტყვე, განსაკუთრებით კარგი მანდატურები მოვიგინე, თავიანთი საქმის საკმაოდ კარგად ასრულებდნენ, მათი მხრიდან ადგილი არავითარ გადამეტებას არ ჰქონია. ჩვენი სკოლის პედაგოგიური კოლექტივი საკმაოდ მოწესრიგებულია. პირველივე დღიდან დადებითად განწყვეტენ მანდატურების მიმართ. რა თქმა უნდა, მოზარდ ბებერი რამ ვეღვედა ურთიერთობებში პედაგოგებთან, თანატოლებთან, მაგრამ სფეროსების დამოკიდებულებას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს. მე სახელმწიფო მოხელე ვარ, იურიდიული პირი, ამიტომ ვაღდებოდა ვარ, როგორც სკოლის დირექტორმა, პრეზიდენტისა და განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის ბრძანებით მივიღე და ისე შევასრული, როგორც საჭიროა. კანონმორჩილება თითოეული მოქალაქის უპირველესი მოვალეობაა. საერთოდ, პედაგოგი ფიზიკურად არავითარ შემთხვევაში არ უნდა შეეხოს მოსწავლეს, მაქსიმალურად უნდა შეეცაოს თავი. რა თქმა უნდა, არავის მოეწონება მისი შვილი სახდელი ნაცვით დაბრუნდეს. მანდატურები, რომლებიც მოსწავლეს სცემს, დირექტორმა სკოლაში არ უნდა გააჩეროს.

მანდატური გაკვეთილზე მხოლოდ იმ შემთხვევაში შედის, თუკი ამის საჭიროებაა. ისინი ამომხმებენ ბავშვების დასწრებას, მანდატურებმა გაცდენები აუცილებლად უნდა აღრიცხოს საკლასო ურუნალებში.

კარგი იქნებოდა ყველგან და ყველგან იმისეტი წესრიგი სუფევდეს, რომ კონტროლს არ საჭიროებდეს, სამსუხაროდ, ასე არ იქნას. დროდ და გარემოებამ გვიჩვენა, რომ სკოლა (მოსწავლე, მანდატურები და დირექტორი) ნამდვილად საჭიროებს კონტროლს. მანდატურებიც და მოსწავლეც თავის საქმეს უნდა აკეთებდეს, უნდა ვიცოდეთ საკუთარი უფლებები და უნდა ვაკეთო პასუხი.

ძიმიან ნაიპაზაშვილი, მე-20 საჯარო სკოლა:

ამობენ მანდატურების გაუმჯობესების გამო, სამი პედაგოგი შეუთხოვნი სკოლები?

ეს სიტუაცია, მსგავსი რამ სკოლაში არ მომხდარა. სამსუხარო, ამ სიაში რომ მოხვდეთ. პედაგოგებმა სკოლაში არ გაგვივიცა, მხოლოდ ორი ნაწილი დროებით, დეკრეტის გამო. რაც შეეხება მანდატურების სკოლაში შემოსვლას, ამაში ცუდს ვერაფერს ვხედავ. მანდატურის სამსახური ახალგაზრდა მწიფე, ამიტომაც ახლავს ბებერი გაუგებრობა. გასსოვთ ალბათ,

საქსაზღაორო თემა

შეხვედრა მეთორმეტკლასელებთან
შეხვედრაში ცოცხალი და არ ვიხრით ორიენტირებული ნიშანზე

პირველი გვერდიდან

დავალდებული ვარ, განთავსებული ვიქნები...
დავალდებული ვარ, განთავსებული ვიქნები...
დავალდებული ვარ, განთავსებული ვიქნები...

მეთორმეტკლასელებთან შეხვედრაში დიდი ხანია ვგეგმავდით. სხვათა შორის, მასხინდებმა 2005 წელი, როდესაც პირველად ჩატარდა ერთიანი ეროვნული გამოცდები. მაშინაც იყო გარკვეული მწველიერება იმასთან დაკავშირებით, თითქოსად ადრე იყო გამოცდების შემოღება, ჯერ სკოლაში უნდა გამოგვესწავლა ვითარება და შემდეგ შემოგველო გამოცდებში... ახლა ალბათ ბევრი დარწმუნდა, რამდენად კარგი იყო 2005 წელს ახალი სისტემის შემოტანა. ასე რომ, 2004 წელს, ერთიან ეროვნულ გამოცდებამდეც, ძალიან ბევრი შეხვედრა მოვანვეთი სხვადასხვა აბიტურიენტებთან და არა მარტო თბილისის მასშტაბით. ხელ მივემგზავნებთ თელავის რაიონში, იქ შეხვედრები მოსწავლეებს. ასე გაგრძელდება მისამდე, გვინდა მოვიცვათ მთელი საქართველო.

საატესტაციო გამოცდები ყველა სკოლაში ჩატარდება. ეს სისტემა ამ თვალსაზრისითაც მომხმარებელია. გარდა იმისა, რომ ინოვაციურია და გავლენის საშუალებას მაქსიმალურად ფექტიურად შეეფასათ კონკრეტული მოსწავლის შესაძლებლობა, თავისთავად, ძალიან კომფორტულია მოსწავლისთვის - ახალ გარემოში არ უნებურად გამოცდის ჩაბარება, არ უნებურად გადაადგილება ერთი ქალაქიდან მეორეში და საკომპიუტერო ცენტრში გამოცხადება. გამოცდებს სასუთარ სკოლაში, შინაურ გარემოში ჩაბარებენ.

CAT-ის ტიპის სისტემით, რომელიც არის მონსაგლის შესაძლებლობაზე მორგებული ტესტირება, მაქსიმალურად ფექტიურად შეიძლება მოსწავლის შესაძლებლობის შეფასება.

თუკი ეს მანიც ვერ გადალახავს მინიმალურ კომპეტენციას, რა თქმა უნდა, ექნება შესაძლებლობა შემდეგ წლებში სცადოს ბედი. უფრო მეტსაც გეტყვით - იმ საგნებში, რომლებზეც ბარჩენის გადალახავს მოსწავლე, შედეგი უმჯობესი იქნება, მომდევნო წელს მხოლოდ და მხოლოდ იმ საგნის ჩაბარება მოუწევს (მაშ არავის ვუტყვებ), რაშიც ვერ გადალახა ბარიერი.

შედილობას მოსწავლეს არავითარი პრივილეგია არ ექნება.

მოსწავლეებს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრმა პროგრამის პრეზენტაციამდე მიმართა და განუმარტათ, რომ ისინი, იოლად შეძლებენ, საატესტაციო გამოცდების ჩაბარებას, რადგან კომპეტენციის ზღვარი მხოლოდ მათი შესაძლებლობების გათვალისწინებით დადგინდება.

„ოდრე ქალბატონი მათა და ბატონი სოსო გააკეთებენ პროგრამის პრეზენტაციას, მინდა, რამდენიმე სიტყვით კიდევ ერთხელ ხაზი გავუსვა პოლიტიკურ საკითხს, თუ რაშიც ვაკეთებთ ჩვენ ამას. ყველამ კარგად იცით, რომ ერთიანი ეროვნული სასწავლო გეგმა ითვისებისთვის მ საავადმყოფო საგანს - ქართული ენა და ლიტერატურა, უცხო ენა, ქიმია, ფიზიკა, გეოგრაფია, მათემატიკა, ბიოლოგია, ისტორია - ეს ის საგნებია, რომლებიც ყოველთვის ისწავლებოდა სკოლებში. ყოველდღე ვხვდებით მეთორმეტკლასელებს, ვისმაც მათ მოსაზრებებს, ერთ-ერთმა მოსწავლემ საინტერესო რამ მითხრა: მე ვერ ვიგებ, რატომ აპროტესტებს ხალხი გამოცდებს. თუ გამოცდები უნდა შევხვდეთ, ყველაზე ადვილი გამოცდები სწორედ წელს იქნება, რადგან ერთიანი ეროვნული გამოცდები სწორედ პირველ წელს იყო ყველაზე იოლი და მერე უფრო გათუქვდა. ისიც კარგად ვიცით, რომ განათლების დონე სკოლებში არ არის ისეთი, როგორც ვინცდა იყოს - სამუხარობი, შეცდომები დაუშვა სახელმწიფომაც და თქვენც.“

არც ერთ სკოლაში არც ერთ მასწავლებელს არ უთქვამს, მოდი, არ ვისწავლები გეოგრაფია იმით, რომ საჭირო არ არის, ან არ ვისწავლები ქიმია ან ბიოლოგია იმით, რომ როდელია. მარ-მან ჩატარდა ექსტერნის გამოცდები ბათუმში, რომელსაც თავად ესწრებოდნენ. მეკითხება - რა არის ვალენტობა, ბავშვები წერდნენ, რომ არის ვალენტინობის დღე. თუ ჩვენ ისეთი სკოლა გვინდა, სადაც ბავშვები გვიპასუხებენ, რომ დღემ არის ფრაფი, მაშინ სხვა არის. თუ ჩვენ გვინდა სკოლა, სადაც ბავშვების მხოლოდ 12 პროცენტს შეუძლია ჩამოთვალის საქართველოს მეზობელი ქვეყნები, ესეც უნდა ვთქვათ. სკოლა არ არის უნივერსიტეტის დანამატი, ეს

ყველაზე მნიშვნელოვანია. სკოლა იძლევა ზოგად განათლებას, რომელსაც გამოიყენებთ ცხოვრებაში.

რამდენიმე მნიშვნელოვან ფაქტზე შეგერ-დები. მეც ვიყავი თქვენს ასაკში. გაუმინ პირველი სკოლის ერთ-ერთმა მოსწავლემ მითხრა, რომ გარკვეულ დაძალებას გარემო შეუძლებელია ვისწავლო. მეც რომ არ მქონდეს კონკრეტული ვალდებულებები ჩემი ოჯახის წინაშე, არ მყავდეს ორი შვილი, მუსულე და არ მჭირდებოდეს მუშაობა, რატომ უნდა მოვიდე სამსახურში 8-9 საათზე. მეც დიდი სიამოვნებით ვითამაშებდი სახლი. ისევე როგორც მე, თქვენც გაქვთ კონკრეტული ვალდებულებები მომავლის წინაშე, თქვენ გინდათ, რომ ჩააბაროთ უმაღლესი სასწავლებელი. პაკალაგირება რომ ამთავრებს სტუდენტები, სწავლას აგრძელებს მაგისტრატურაში, ორი მესამედი მაგისტრატურაში იცვლის პროფესიას, ანუ ორი მესამედი მაგისტრატურაში ირჩევს სხვა მიმართულებას. ეს იმაზე მითითებებს, რომ დროთა განმავლობაში ადამიანი იზრდება და ვითარდება, შესაბამისად, იცვლება პრობლემებიც. ამიტომ, განათლების ხარისხის დონის ამაღლება ჩვენითვის ყველაზე მნიშვნელოვანია. საატესტაციო გამოცდები არ არის ერთადერთი ამ მიზნის მისაღწევად, ასევე მნიშვნელოვანია მასწავლებლების სერტიფიცირება, დირექტორების სერტიფიცირება, მასწავლებლების კვალიფიკაციის ამაღლება, ინფრასტრუქტურის განვითარება - სამეცნიერო კლასების შექმნა, სადაც ქიმიის, ფიზიკის, ბიოლოგიის ნაბიჯობები იქნება იმისათვის, რომ მოსწავლეს გაუადვილებს სწავლა. სახელმწიფომ ვალიდური დაწვრილი შეცდომები, ფსევდოლიბერალიზმს სწორედ ამას ეძახის, ფსევდოლიბერალიზმს მივგვამ (რაც გადაიზარდა ანარქიზმში) არ ვაპირებ. ნიკა გვარამიას საყვედრობდნენ, რომ მეთორმეტკლასელები არ დედინ სკოლაში. ახლა სწორედ ეს ხალხი გამოდის და გვეუბნება, რად გვინდა გამოცდები. ამ გამოცდების შესახებ ჩვენ ვერ კიდევ იანვარი გამოვაცხადებთ. წელიწადნახევარი საქართველოს იმისათვის, რომ გამოვიტოვოთ ნასწავლი. არ გუ-მენტი, რომ ჩვენ არ გვისწავლია, ჩემთვის მოუ-დებელია, ძალიან უბრალო მიზეზის გამო - თქვენ გაქვთ მიღებული ნიშანი ყველა საგანში. ამიტომ ყველამ კარგად გაიანჯრეთ, რას ამბობთ, რადგან ეს ნიშანი რაღაცის მაჩვენებელია. როცა ამ გვერდს, რომ ნიშანი გვეჩვენა, მაგრამ არ გვისწავლია, უნდა დაფიქრდნენ, რადგან აქ უკვე ყველა კომპეტენციის საკითხი დგება. ყველაში ქვეყანებში ხართ და მიხვდებით, რაზე ვსაუბრობ. საშუალო მოსწავლე უპრობლემოდ ახლავ ჩააბარებს ამ გამოცდებს, სუსტი მოსწავლის მოსწავლეს მოუწევს მეცადინობა, მაგრამ ისიც ჩააბარებს. რთული შემთხვევები ბლოკი მილიანად ამოღებულია გამოცდებიდან. მინდა კიდევ ერთხელ დავარწმუნოთ და დავაგმავილოთ, ყველა ჩააბარებს.“

მაია მიმინიშნობდა დეტალურად ისაუბრა პროგრამის შესახებ და არც ერთი მეთორმეტკლასელები კითხვა არ დატოვა უპასუხოდ. განმარტებების სხიბი ვთავაზობთ შეხვედრაზე დასმული კითხვების პასუხებს.

— თქვენ აუცილებლად გვეჩვენათ საშუალება კომპიუტერთან ერთად შავი საშუალოსთვის გამოიყენოთ ფურცელი.

— როგორც აღვნიშნეთ, ჩვენ მხოლოდ მარტივ დავალდებებზე ვაკეთებთ აქცენტს. ზუნებრივია, თითოეულ საგანში დასახსნებელია, რა არის მარტივი. რომ მეთოხობთ, რა იქნება მარტივი, ახლა ძალიან რთული იქნება ამის ახსნა. დიდი სა-მუშაო გექნება ჩასატარებელი, ბევრი აპრობა-ცია მოგივინება, რათა რეალურად მოგვაროთ ყვე-ლაფერი. ბარიერი დადგინდება არსებული მიზან-ცემების საფუძველზე. მარტში იქნება პრეტეს-ტი, რომლის შემდეგ გვექნება ნათელი სურათი და რადგან პირველი წელია, ბევრი არ იქნება გათვალისწინებული ისევე და ისე არსებული რე-ალიზმიდან გამომდინარე.

— რაც შეეხება ერთიან ეროვნულ გამოცდებს, ზუნებრივია, ჩააბარებთ ის, ვინც მიიღებს ატეს-ტებს. ვისაც სურს მიიღოს ატესტატი, მან უნდა ჩააბაროს საატესტაციო გამოცდები, ხოლო ვინც ვერ შეძლებს რეზულტიტ საგანში მინიმალური კომპეტენციის ზღვარი გადალახოს, სწორედ იმ საგანში მოუწევს მომავალ წელს გამოცდის თა-ვიდან ჩაბარება, სხვა საგანში კი უნდა შეეახე-ბოდ. სხვათა შორის, აქამდე იყო შემთხვევები, რომ მოსწავლე ვერ იღებდა ატესტატს, მიუხე-დრად იმისა, რომ ატესტატი სკოლებში იოლად გაიცემოდა.

— რაიონებში ზუსტად იმავე ფორმით ჩატარ-

დება გამოცდები, როგორც თბილისში. იმ სკო-ლებში, სადაც შეუძლებელია ინფრასტრუქტურ-ის შეცვლა, იმისათვის რომ სათანადოდ დონეზე ჩატარდეს გამოცდა ამ მეთორმეტკლასელები მათი რაოდენობაა, ეს ბავშვები ახლომდებარე რაიონის სკოლაში ჩააბარებენ გამოცდას.

— ჩვენს ცენტრს მინიმალური კომპეტენციის ზღვრის გადასალახად არანაირი ნიშნები არ გა-მოუცია. მართალია ვითხრათ, წარმოდგენა არ მაქვს, რა ნიშნებზე ვთავაზობ. ასე რომ, მე ვერ ვიგებ პასუხისმგებლობას და ვერ მოვცემთ ვარანტიას, დაგეგმარებით თუ არა ეს ნიშნები მინიმალური კომპეტენციის ზღვრის გადალახ-ვაში.

— ძალიან დიდი სურვილი მაქვს, ყველა სკო-ლის მოსწავლეს შეეხებოდ, გავცეთ ყველა კითხ-ვაზე პასუხი, რათა ისინი სწორად იყვნენ ინ-ფორმირებულნი. ვგეგვამთ საქართველოს ყვე-ლა რაიონში ჩავივით და თქვენს თანატოლებს ვესაუბრობ.

— სამუხარობად, საატესტაციო გამოცდებზე დამკვირვებლად თქვენს სკოლის მასწავლე-ლები არ იქნებიან. იქ, სადაც გამოცდა ჩატარდე-ბა, იქნება ერთი მეთეაღყურე, მას კარგად უნდა ესმოდეს მონიტორინგის მიმდინარეობის პრო-ცესი. სწორედ ამ კრიტერიუმს შევარჩევთ მეთე-აღყურეებს.

— თუკი მოსწავლე ვერ გამოცხადდება გა-მოცდაზე ავადმყოფობის გამო, სამუხარობად, ასეთ შემთხვევაში არ მოხდება გამოცდის გადა-ვადება. ასე რომ, გირჩევთ მაისის მეორე ნახე-ვარში ყველაზე ვიკით გაწმარდებით.

— ჩვენ ყველამ კარგად ვიცით, რა რესურსები და ინფრასტრუქტურა აქვს სკოლებს, აქედან გა-მომდინარე, ისიც ვიცით, რა შეიძლება მოეთხო-ვოთ ამ რა მოთხოვნით მოსწავლეს. ასე რომ, გა-მოცდაზე ლაბორატორიული ცდების ჩატარებას ქიმიას და ფიზიკაში არავინ მოვითხოვ.

— პირადად მინდა დავარწმუნოთ, როცა მოს-წავლე ტრენსშია, მას ყველაფერი კარგად გა-მოიხდება. ერთიან ეროვნულ გამოცდებზე აბიტუ-რენტს სამი საგნის ჩაბარება უწევს, რადგან უნარ-ჩვევები არ არის საგანი და არ შეიძლება ათი და თორმეტი წელი ემზადდეს ამისთვის. უნარ-ჩვევები მოსწავლეს თავისთავად უეთიარდება სკოლის პერიოდში. უბრალოდ ამის ვაგარეობა-და შეიძლება. რაც შეეხება საატესტაციო გამოც-დებს, აქ ის საგნები, რომელსაც წლების გან-მავლობაში ისედაც სწავლობს სკოლაში. გარ-წმუნებით, თუ ცოტა სერიოზულად მოეკიდებით ამ საკმეს, არანაირი სერიოზული არ შეგეხდება. აქ თქვენ მინიმალური კომპეტენცია უნდა დადას-ტურდეთ, ანუ არ დაგჭირდება სერიოზული ძა-ლისხმევა. მინდა სწორედ პასუხისმგებლობით განვცხადო, რომ სკოლებს ეკისრებათ უდიდესი პასუხისმგებლობა, უმჯობესებ უნდა დავგე-ზოროთ ამას, საბატურის საათები სწორედ ამის-თვის არსებობს. მეც თქვენთან ერთად მინდა ვა-ნიშნო ეს გზა. სკოლამ კარგად უნდა გამოიყე-ვიოს ეს საათები. ასე რომ, ჩვენ ჩართულები ვართ საერთო პროცესში და მჯერა, წარმატებით გა-ვარწმუნებთ თავს იმას, რაც გველოს მაისში.

მეთორმეტკლასელებთან
შეხვედრაში მონაზრამის შეხვედრა

— ძალიან ექაყოფილი ვარ დღევანდელი შეხ-ვედრით. რაც მინტერესებდა, ყველაფერზე ამომწურავი პასუხი მივიღე. სკოლაში საბაბი-ტური გაკვეთილები ტრადიციულია. ჩვენ ვიცოდით, რომ დასწრება სავალდებულო იყო. შეხვედრაზე კი ვაკეთებ, რომ საბაბიტური გაკვეთილები დასწრება არ არის სავალდებულო. ამიტომ, სავარაუდოდ, რომელი საათებიც მანყობს, იმაზე ვაგერძობ.

— დღევანდელი შეხვედრის შემდეგ ნამდვი-ლად აღარ მემინია საატესტაციო გამოცდების, ქალბატონმა მათამ დავგარწმუნა, რომ გამოც-დები ძნელი არ იქნება.

— დღევანდელი შეხვედრით ექაყოფილი ვარ, კარგი იქნება თუ სხვა მეთორმეტკლასელებსაც ექნებათ საშუალება, მსგავსი ინფორმაცია მიიხმონ.

— ძალიან ექაყოფილი ვარ დღევანდელი შეხ-ვედრით, ყველა კითხვას, რომელიც საატესტაცი-ო გამოცდების ირგვლივ იყო დაგროვილი, ამომწურავად ვაგეც პასუხი. პირადად მე, ვაგერ-ძობ იქნენსიურ მომზადებას როგორც საა-ტესტაციო, ისე ერთიანი ეროვნული გამოცდები-სათვის. საბაბიტური საათები მე არ მქვება, რა-დაგანაც კერძო სკოლა-ლიცემის მოსწავლე არა, თუმცა ჩვენს სკოლაშიც არის დამატებითი საათები გამოყოფილი ამისთვის და სხვა ღონის-ძიებები ტრადიციულია, რათა ჩვენს სკოლის მოს-წავლეებმა წარმატებით გაიაროს საატესტაციო გამოცდები.

იყო დრო, როცა სკოლებში დანაშა-ულდები ხდებოდა - დაჭრა, ძალად-გარჩევა, მოზარდებს შორის საქმის დაჩრები. თუკი სახელმწიფო ამ პრობლემების მოგვარებაში მოგ-ვეხმარება, ამაში ცუდს ვერაფერს ვხედავ. სანამ მანდატურები სკო-ლაში მოვიდოდნენ, ბუნებრივია, დაინტერესდით მათი ფუნქციე-ბით, უფლებებითა და მოვალეობე-ბით, ამიტომ თავდაპირველად მან-დატურების შესახებ დებულებას გავეცანი. შემდეგ შეხვედრით მათ და ვესაუბრეთ დიალოგის რეჟიმში - ისინი ჩვენს შეკითხვებს პასუხი-ბობდნენ. როდესაც მათ ფუნქციე-ბით ვაგერძობ, მათი სკოლაში შემოსვლა მისაღები გახდა. მათ მი-მართ მასწავლებლებიც და მოს-წავლეებიც საკმაოდ კარგად არიან დაინფორმირებული. არანაირი აგრესია ან განაშობლობა ჩვენს სკოლაში არ ყოფილა.

მანდატურების მიერ, ძირითა-დად, შემდეგი დარღვევები გამოე-ცხადა, მაგალითად: გაკვეთილებზე არ იყოფებოდნენ რუსული ენის მას-წავლეები... მოსწავლეების დავე-ვიანება... ერთ-ერთი მოსწავლე არ იმყოფებოდა სკოლაში და დირექ-ცია ამის შესახებ არ იყო ინფორმი-რებული...

არანაირი ზენობა მანდატურე-ბის მხრიდან, მით უმეტეს პედაგო-გებზე, არ ყოფილა. იყო მომხმარე-ვა, როდესაც მანდატურმა მოსწავ-ლეების თანდასრებით შენიშვნა მისცა პედაგოგს. მე ვიხივე მან-დატურებს, რომ პედაგოგებს მოს-წავლეების თანდასრებით შენიშვნა-ს რუსი წესები, რასაც ვაგებთი მოეკიდნენ და მათ შემდეგ ძალიან კორექტიულად იქცევიან.

ერთადერთი რაც არ მომწონს, ეს არის მანდატურების ხშირი ცვლა. ყოველ სამ კვირაში ახალი მანდატურები მოდიან სკოლაში. ეს, თითქმის, გარკვეულ უნდობ-ლობას იწვევს სკოლის მიმართ. მანდატურებთან თანამშრომლობა აუცილებელია, ისინი თავის საქმეს აკეთებენ, ჩვენ - ჩვენსას.

რაც შეეხება მანდატურების გაკვეთილებზე შესვლას, იმ შემ-თხვევაში შეიძინა, როცა კლასიდან ხმაური გამოდის. ამავე დროს, მე, როგორც სკოლის დირექტორს, საქმის კურსში მაყენებენ. რა თქმა უნდა, სკოლაში არ არის იმ პედა-გოგის ადგილი, რომელიც მოსწავ-ლეზე ძალას იხმარს. მასწავლე-ებელს გაფრთხილება შეიძლება მისცე დაგვიანების გამო, მაგრამ თუ ის მოსწავლეს ფიზიკურად ეხე-ბა, გაფრთხილებაზე საუბარი უხდებიტა.

თუცა, მანდატურების მოსე-ლამდე იყო მსგავსი შემთხვევები, მაგრამ მასწავლებლებს ასე მასიუ-რად სკოლას არ ატეკებინდნენ.

ვერ დაგეთანხმებით, ჩვენს სკოლაში მანდატურების შემოსე-ლამდეც მოხდა ინციდენტები, როცა მასწავლებლებმა სიტყვიერი შეუ-რაცხყოფა მიაყენა მოსწავლეს, ამით ფსიქოლოგიური ტრავმაც მიაყენა და მისი უფლებებიც და-არღვდა, რის გამოც სკოლაშიც და-ვითხოვეთ.

მოამზადა
მაია ყიფინაძე

P.S. თემის აქტუალობიდან გამომ-დინარე, მიმავალშიც ვაგერძე-ლებთ ზუბლოკების, ვითხრე, ვამოგებო ვაგერძე თქვენი მოსა-ზრებები ან კონკრეტული ფაქტები ამ საკითხთან დაკავშირებით. მი-ცელთ მონაწილეობა ჩვენს საიტზე - www.axaligantleba.ge მიმდინარე გამოკითხვაში, რომლის შედეგებ-საც იანვრის ბოლოს შევაჯამებთ.

მაია ყიფინაძე

თელავის №1 საჯარო სკოლა

აქ ხომ იღვწოდა დავით რექტორი...
აქ ხომ სწავლობდა ვაჟა-ფშაველა...

ილო მუხჯიშვილი

თელავის №1 საჯარო სკოლა 1758 წლის 26 ოქტომბერს დაარსდა ქალაქ თელავში, ერეკლე II-ის სასახლის ეზოში. მისი დაარსება ერეკლე II-ისა და ანტონ I კათალიკოსის სახელს უკავშირდება. თავიდან მას ფილოსოფიური სასწავლებელი ეწოდებოდა. რექტორად დიდი სხობალები – ფილიპე ყაითმაზაშვილი დაინიშნა. პირველი საგნები, რომლებიც ისწავლებოდა, იყო: ფილოსოფია, ქართული გრამატიკა, ლოგიკა, ლათინურულ ენაზე, ფიზიკა... ბევრი გამოთქვამდა აზრს, რომ თელავის ფილოსოფიური სასწავლებელი თბილისის სასწავლებლებსაც კი სჯობდა განათლების დონით...

სასწავლებლის დიდი მნიშვნელობა უყურადღებოდ არ დარჩენილა და 1782 წლის 28 მაისს ფილოსოფიური სკოლა თელავის სემინარიად გამოაცხადა დიდმა მწერალმა, დიპლომატმა, პედაგოგმა და ისტორიკოსმა გაიონ რექტორმა. მან სულ რაღაც ერთი წელი დაჰყო სემინარიამ, მაგრამ ეს საქმარის აღმოჩენა ყველაფრის მოწყობისა და აღორძინებისთვის. ის არასოდეს იფიქრებდა ანტონ I-ისა და ერეკლე II-ის ღვაწლს, „რომლის თვალსა გუვასა შინა ყოველი ეს ყვევლონება შემოკრებულ არს“. გაიონ რექტორმა შენობა უფრო გააღვიძა, გაამდიდრა ოთახებითა და გვირაბებით. მან სემინარიის სასწავლო სისტემა უფრო თანამედროვე გახადა და ევროპული ორიენტაცია აიღო. გაიონ რექტორი, პირველი რიგში, საეკლესიო მსახურებას და მეფის ერთგულებას ქადაგებდა. 1 წლის შემდეგ ის რუსეთში წავიდა საქმეზე, შემდეგ კი იუპურ ეკლესიაში დარჩა. წასვლისას ასე დაიხარა: „დაიცავით საუფრევო ესე დიდფასიო!“. მან ქართული ენის გრამატიკის პირველი ნაბეჭდი სახელმძღვანელო „ღრამბაკიკაც“ დაუტოვა მომავალ თაობას. 7 წელი ელოდნენ გაიონ რექტორს და, რომ აღარ დაბრუნდა, სემინარიის ხელმძღვანელობა ანტონ I კათალიკოსის დახმარებით საუფრევო წოდებისა და შექმნილი იქნა. დავით რექტორმა, გარდა პირველი ლიტერატურულ-შემოქმედებითი წრისა, დააარსა „სასკოლო დრამა“ და „წარჩინებულთა თეატრი“. სემინარიელები სწავლობდნენ გრამატიკას, რიტორიკას, ფილოსოფიას, ლათინურულ ენას, მათემატიკას... წარჩინებული მოწაფეები არასოდეს რჩებოდნენ უყურადღებოდ და ჯილდოდებოდნენ. თუმცა, მკაცრი წესების გამო, ხშირად ისჯებოდნენ კიდეც, ვინც ურჩი და უცოდნარი იყო. ოჯახის წევრების ნახვა მხოლოდ წელიწადში ორჯერ იყო შესაძლებელი.

1801 წელს სემინარია რუსულმა ხელი-

სუფლებამ გააუქმა და მას სამხედრო ყაზარმადაც კი მოიხსენიებდნენ ამ დროს შენობას დაამატეს ოთახები, რომლებიც ახლა სკოლის მარჯვენა ნაწილს წარმოადგენს. 1801 წელს დამყარებული რეჟიმი 17 წელს გაგრძელდა და 1818 წელს დარეკილმა ზარმა რუსული ყაზარმა სასულიერო სემინარიად გადაქცია. იმ დროიდან დღემდე სკოლის ზარი არ გაჩუმებულა – რექს უსასრულობაში, უსასრულოდ. სწორედ ამ უსასრულობაში ანათებდნენ და თავიანთ კვალს ტყავდნენ თელავის სასულიერო სემინარიის პედაგოგები, მოწაფეები... ამ კედლებში იმოღვაწევა იოანე ბატონიშვილმა, ამ შენობის პაერში ავღერებდა ნიკო სულხანიშვილი თავის მუსიკას, იმ ძველ მერხებზე პოეტობდა იროდიონ ედუოვილი, აქ ისწავლეს სოლომონ ლიონიძემ და ივანე ბერიტაშვილმა (გამოჩენილი ფიზიოლოგი), ამ სემინარიამ ასწავლა ნიკო მთავრელიშვილსაც, რომელიც შემდეგ უკვე სხვების განათლებაში იღებდა უშუალო მონაწილეობას... რა უხერხულია, როდესაც სხვებს ამბობ და მათში დიდი ვაჟა-ფშაველაც იგულისხმება! ვაჟა 1871 წლიდან 1877 წლამდე თელავის სასულიერო სემინარიის კედლებში გაიზარდა, აქ გადადგა პირველი ნაბიჯები, შეძგეკი წავიდა, რომ საქართველოს გამოსდგომოდა... დაიბარა:

„სოფლისა წესი ასეა:
ჩვენ წავალთ, სხვანი რჩებიან...
მეკრების მაგივრად მალევე
მეორეები ჩნდებიან...“

პირველები წავიდნენ... გაჩნდნენ დავით ჩხეიძე-თურდოსპირელი, ლევან ბუნიშვილი, მიხეილ რჩეულიშვილი, თემურ ლევაგა, ვახტანგ ბოჭორიშვილი, დავით და თემურაზ ბატონიშვილები, რეჟისორი სანდრო აბმეტელი, დიდი ფეხბურთელი გივი ჩოხელი, გამოჩენილი კომპოზიტორი შალვა დავითაშვილი... გაჩნდნენ გმირები, მწერლები, საზოგადო მოღვაწეები, ისტორიკოსები, პოეტები, კომპოზიტორები... გაჩნდნენ სხვადასხვა დროს, სხვადასხვა ეპოქაში, ოღონდ ყველა – თელავის სასულიერო სემინარიამ, ახლანდელ პირველ საჯარო სკოლაში!

1917 წელს სემინარია ვაჟთა გიმნაზიად გადაკეთდა. 9 წლიანი სწავლების კურსს ორი განხრე პქონდა: აგრონომიული და პედაგოგიური. 1932 წელს უკვე 10-წლიანი ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლა ჩამოყალიბდა. 1939 წლისთვის კი, „ქართული სკოლის გადასარჩენად, აქ საძირკველი ჩაყარეს ცოდნის“ (თეიმურაზ მეჭურჭლემოცი) – განადა ქ. თელავის გაიონ რექტორის სახელობის №1 საშუალო სკოლა!

ასე და ამავარად, 1939 წლიდან დღემდე, ქ. თელავის №1 საშუალო სკოლა თავის სახელს აპართლებს და, პირდაპირ თუ გადატანილი მნიშვნელობით, ყოველთვის პირველია, საამაყო და სამაგალითი. იყვენ ასევე სამაგალითო დირექტორები: გ. კურგალიძე, ნ. გურგენიძე, დავით თურდოსპირელი, ნ. გე-

თელავის სასწავლებლის რექტორი ნიკო მთავრელიშვილი აღსაზრდებლებთან ერთად. მარჯვნივ ზის პატარა ლუკა რაზიკაშვილი

ლაშვილი, ი. ქორლაძე... ერთ-ერთი ყველაზე გამოჩენილი იყო ქალბატონი დარია ბოჭორიძე, რომელიც 1962 წლიდან 1989 წლამდე სკოლას არ მოშორებია! მან სკოლას მისცა შემართება, ფეხი აეწყო ახალი დროებისთვის, რეფორმებისთვის, ახალი ცხოვრებისთვის... ქალბატონი დარია მოსწავლეებს აწებებებდა ძვირფას სტუმრებთან შეხვედრებით, საინტერესო ლექციებით, რომლებსაც გამოჩენილი პროფესორები კითხულობდნენ... მან ჩამოაყალიბა მშობელთა უნივერსიტეტი – მისი დახმარებით, მშობლებს შეეძლოთ, მონაწილეობა მიეღოთ სკოლის მართვაში, გადაწყვეტილებების მიღებაში, გამოეთქეთ საყვედურები და ერთად გადაეჭრათ მნიშვნელოვანი პრობლემები.

1989 წლიდან დირექტორობა ქალბატონმა დარეჯან ჭანოტაძემ განაგრძო. დირექტორობამდე ის უფროსი პ/ხელმძღვანელი იყო, შემდეგ ქართულს ასწავლიდა, მალე დირექტორის მოადგილე გახდა აღსაზრდებლობით დარგში, ხოლო ბოლოს, 1989 წელს მან პირველი საშუალო სკოლის დირექტორის ადგილი დაიკავა! ამ პოსტის დაკავებამდე, 1970 წელს, ქალბატონმა დარეჯანმა, ქალბატონ რუსუდანი ჩომახიძესთან ერთად, სასკოლო თეატრი დააარსა. იმავე პედაგოგთან ერთად მიიღო იაკობ გოგებაშვილის სახელობის მედალი დიდი პედაგოგიური ღვაწლისათვის; გადაიღო ორი დრამატული, ოთხი მოკლემეტრაჟიანი მხატვრული ფილმი (ერთ-ერთი მათგანი სკოლის ისტორიაზე), დაწერა თოთხმეტე სცენარი და, ასევე, ლექსები, რომელთაგანაც ერთ-ერთი თავის სკოლას მიუძღვნა:

„მეფე ერეკლემ აღმართა სვეტად!
გზა სინათლისა ამ სვეტით მოდის...
გაიონ რექტორს შესს სამრეკლოდან
მიუზრუნებია ზურმუხტი ცოდნის...“

შემდგომში ამ ლექსზე მუსიკაც შეიქმნა – კომპოზიტორმა შალვა დავითაშვილმა ქალ-

ბატონი დარეჯანის შემოქმედება ჰიმნად გადაქცია! ქალბატონი მერი ხალაიშვილი სკოლას სტატიებით აწებებებდა, მოსწავლეები – პრეზიდენტის სტიპენდიებით, პედაგოგები – დამსახურებული დიპლომებითა და ჯილდოებით, რომელთაგანაც აღსანიშნავია ღირსების ორდენები, იაკობ გოგებაშვილის სახელობის მედალი საუკეთესო ხელმძღვანელისთვის (2001 წ.), ჯილდო ინგლისურ ენის საუკეთესო პედაგოგისთვის – 2000 დოქტორის ღირებულების ტექნიკური აღჭურვილობა და ინგლისური ნიშნები ბიბლიოთეკისათვის, გამარჯვება განათლების სამინისტროს მიერ გამოცხადებულ მწერნიშნულთა კონკურსში – ტრენერობა „ნ.კ.კ.“ საერთაშორისო მასშტაბით და ა.შ.

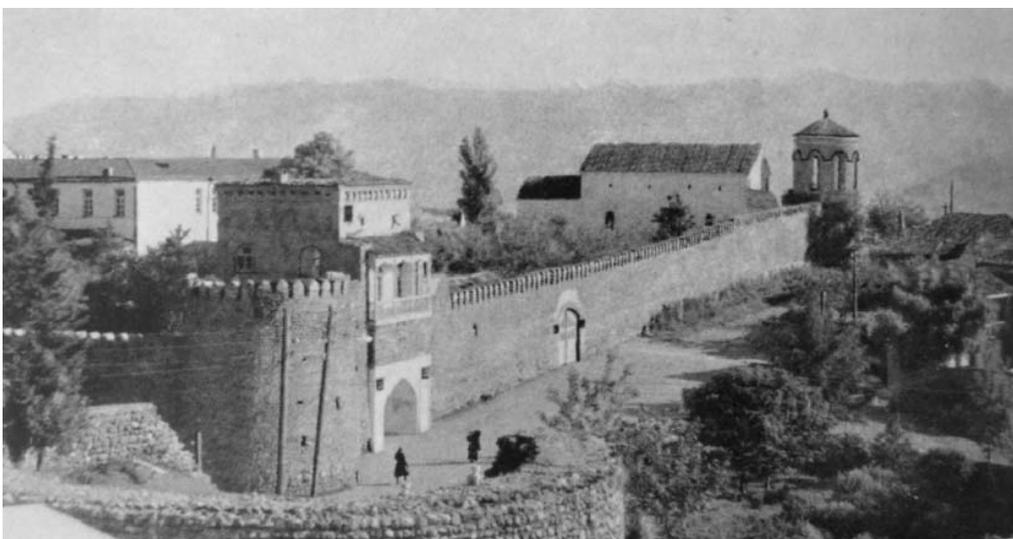
პირველ საჯარო სკოლაში ყოველთვის გამოჩენილი მალა დონეზე ინგლისურულ ინგლისურ ენა. შესაბამისად, აქ იყვენ და არიან ამ ენის საუკეთესო სპეციალისტები. მათი დამსახურებით, წელიწადში 2-3 მოსწავლე მიიღეს იმარჯვების FLEX-ის პროგრამაში და 1 წლით მიემგზავრება სასწავლებლად ამერიკის შეერთებულ შტატებში. ინგლისური ენის პედაგოგები „საქართველოს ინგლისური ენის მასწავლებელთა ასოციაციაში“ არიან განვანდებულნი.

პირველ სკოლაში არსებობდა ე.წ. „წმინდა ნინოს კლასი“, ქალბატონი ლია ლეკიშვილის ხელმძღვანელობით, სადაც, გარდა ჩვეულებრივი საგნებისა, ისწავლებოდა რელიგია, ხელოვნება, ინერგობა სტატიები, ფუნქციონირებდა ლიტერატურული სალიბო, სადაც ძალიან საინტერესო და ემოციური ლიტერატურული სალაშქრო იმართებოდა.

ქალბატონი დარეჯანის დამსახურებით, თელავის №1 საჯარო სკოლა მეგობრობს საქართველოს სხვა პირველ სკოლებთან, რომელთაგანაც უამრავი სასაბჭოო მოგონება და დიდი სიბოძა დაკავშირებული. ამ ტრადიციას საუფრევო 1998 წელს ჩაყარა. მანამდე, 1995 წელს, პირველი სკოლა გახდა „იუნესკოს“ ასოცირებული წევრი, 1998 წელს კი ალიარეს ძეგლად და შეიყვანეს ძეგლებზე ზრუნვის სატიტულო სიამი. 2001 წელს, ისევე ქალბატონი დარეჯანის დამსახურებით, საუნივერსიტეტო სკოლად გამოაცხადეს და მოსწავლეებისთვის ხშირად ეწყობოდა ვიზიტები ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტსა თუ სხვა სასწავლებლებში სტუდენტებსა და საინტერესო პროფესორებთან შესახვედრად და ლექციების მოსასმენად.

ერთ-ერთი აღსანიშნავი ფაქტია ის, რომ 1999 წლის 25 დეკემბერს პირველი სკოლის კოლექტივმა საზეიმოდ გაცაცია წილის ასწავლული და, ქალბატონ დარეჯან ჭანოტაძის მეთაურობით, დაინერა წერილი XXII საუკუნის მოსწავლეებისთვის. მომავალ თაობას სთხოვეს, არ შეწყვიტონ ზარის სკრიალი, რომელიც აქ 1758 წლის 26 ოქტომბრიდან ისმის. 81 თანამშრომლის ხელმოწერილი ბარათი, ორ ბოთლ ლევისთან ერთად, მეფის საიდუმლო გვირაბში, წყაროსთანა და მარჯვნივ და მას 2099 წლის 25 დეკემბერს გახსნიან შემდგომ აღსწავლული მოსწავლეები.

წარმატებული კურსდამთავრებულები (არა მარტო საქართველოში, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც) ამბობენ, რომ დაიბა-

საუბარი ბილინი

ბაბილონის ბოდოლი

რუბრიკის უძღვებელი მარია შამაძისფილი

წარღვრის შემდეგ ნოსე ვაჟთაგან გამრავლდა ხალხი დედამიწაზე: სემ, ქამ და იაფეთი ახალი ხალხების, ქვეყნების, ერების მამამთავრები გახდნენ. ერთი ძირიდან აღორძინდა კაცთა მოდგმა. ყველა ჯამსა და ჯილავს თავისი დრო და ადგილი მიეჩინა. „ეს არის ნოსე ძეთა შთამომავლობა თავ-თავის მოდგმის მიხედვით, თავ-თავის ხალხში...“ (დაბ.10:32). გადმოცემის მიხედვით ისინი ყველანი შინყარის ქვეყანაში ცხოვრობდნენ, ერთ ენაზე ლაპარაკობდნენ „ერთიანი იყო მთელი ქვეყანა და ერთ ენაზე მეტყველებდა“ (დაბ.11:1) და ერთ ლმერთს სცემდნენ თაყვანს. თითოეულის მთავარი დანიშნულება ღმერთისაკენ სავალი გზის ძიება იყო. და ია, შინყარის ველზე შეკრებილი, ეს ერთ ენაზე მეტყველო, ერთიანი ხალხი, ნაშობიყვებს მშენებლობას, რომელიც მათთვის საბედისწერო გახდებდა. „თქვეს აბა, ავიმართ ქალაქი და გოდოლი, და ცას მივუწოდოთ მისი თხემი. აღმართით ნიშნავდით, რომ არ გაფიანდით დედამიწის ზურგზე“ (დაბ.11:4). რა მიზანს ისახავს ქალაქისა და გოდლის მშენებლობა? ქალაქის აშენება ერთიანი, ცივილური ცხოვრების შენების სურვილია, აქვე გამოიხატვის გაფანტვის შიში და ერთად ცხოვრების, მჭიდროდ სახლობის სურვილი. მაგრამ გოდლის შენება, რომელიც ცას მიწვდებდა – სცილდებდა გონიერული გადაწყვეტილების ფარგლებს და პრეტენზიულ, განსაკუთრებულ დანიშნულებების ერთგვარ აიდოლოგიაზე კონსტრუქციად წარმოგვიდგება. ის ადამიანის ზებუნებრივ მიზნებსა და მიზანს, მის ამაპრეტენზულ ბუნებას განასაზღვრებს. ხაზს უსვამს ადამიანის სურვილს ტექნოკრატიული ცივილიზაციის საშუალებით ბუნებაზე გაბატონდეს და ღმერთს გაეჯობოს.

გოდლის მშენებლობა ბაბილონის მეფის ნიმროდის მეფობის დროს დაიწყო. ასეთი გრანდიოზული მშენებლობის ნაშთებსაც სწირა

დებოდა კვალიფიცირებული მუშახელი, არქიტექტორები, მშენებლები, კომუნიკაციების დალაგებული სისტემა, ერთი სიტყვით, ორგანიზებული საზოგადოება, შრომის გონიერული განაწილებითა და მონესრიგებული მმართველობით. სახელის გათქმის სურვილით შეკრებილი საზოგადოება, მეფე ნიმროდის ხელმძღვანელობით, დაირაზმა ამ გაუგონრად ქედმაღლური მშენებლობის ირგვლივ. ნიმროდს საკუთარი ინტერესებიც ამოძრავებდა: გადმოცემის თანახმად, სასტიკი ნიმროდი ძალ-ღონეს არ იშურებდა იმისთვის, რომ ადამიანებს უარი ეთქვათ ქმშიარტი ღმერთზე და უზუნაეს მბრძანებლად ის ელიარებინათ. ბაბილონის ხალხსაც, ღვთისაკენ სვლის ნაცვლად ნიმროდისა და საკუთარი სახელის განდიდება არჩია. მშენებლობა უამრავ ძალას, უნარს და ადამიანურ მსხვერპლს მოითხოვდა. გადმოცემის თანახმად, დადგა დრო, როდესაც კოქის წვერზე აგურებით სახე ქალაქის ასატანად წელიწადი იყო საჭირო. და თუ ვინმეს დაუდევრობით აგური დაბლა ჩამოარდებოდა და დაიშხვროდა, დროისა და ძალ-ღონის ურთად დაკარგვის გამო, ყველანი ერთად განიცდიდნენ, ხოლო კოქის წვერთან ადამიანის ჩამოვარდნის შემთხვევაში კი არც ამწვედნენ და თავისთავად, არც განიცდიდნენ. ბაბილონის გოდლი იმთავითვე უსაბულო ტექნოკრატიზმის, ანტიუმანიზმის, უაზრო, თვითკამოყვითი მექანიკურობის სიმბოლოდ იქცა. კოქის თხემი ცას უნდა წვდომოდა. ე.ი. ადამიანები ცდილობდნენ თავიანთი ხელთქმნილი, თავიანთი იდეა, თავიანთი გაბოქმება ნება ცაში მოეთავსებინათ. მათი ქმნილება ცაში ღმერთს გაჯობებოდა და ჩანაცვლებოდა. ცხადია, ღმერთს არ მოეწონა ხალხის განზარაზება. მათ საქციელი ღმერთმა იმ ურჩობის გამოვლინება დაინახა, რისთვისაც მათი ნიშნაურები სა-მოთხიდან განდევნა. ურჩობამ, ამ შემთხვევაში, ქალაქისა და გოდლის მშენებლობისას, კადნიერების სახე მიიღო. „სახელის მექანაში“ გოდლის მშენებლები უკვდავების გარანტიას ხედავენ. ხოლო, მისი მატერიალური გამოსახულება – ცისხვედვა – პროტესტის სიმბოლოდ გამოხატულდება. ადამიანი ცდილობს დაიბრუნოს ადამისა და ევას დროს დაკარგული ცა, უფრო მეტიც, გაუტოლდეს ღმერთს უღვთო გზით, მატერიალური საშუალებით. აღსანიშნავია, რომ უფალმა ჯერ

კიდევ ადამს მისცა კურთხევა: „ინაყოფიერეთ და ირავლეთ, ააგეთ დედამიწა...“ (დაბ.1:28), და შემდეგ ნოსე – „ინაყოფიერეთ, ირავლეთ, მოვიფინეთ ქვეყანას...“ (დაბ.9:7). გოდლის მშენებლები უფლის ნებას ამ საკითხშიც ეურჩებოდნენ და ქვეყანაზე მოფინის ნაცვლად გოდლის გარშემო აპირებდნენ დამკვიდრებას.

დაიღვრა უფლის მიერ დაწესებული კანონი. შესაბამისად, სახელების მიღების კანონზომიერებაც განჩნდა. „ჩამოვიდა უფალი, რომ ენახა ქალაქი და გოდლი, რომელსაც ადამიანები აშენებდნენ. თქვა უფალმა: აბა, ერთი ხალხია ეს და ერთი ენა აქვს ყველას; რაკ ეს საქეწ ნაშოუწყიათ, ამიერიდან დაუბრალონებოვ გააკეთებენ ყველაფერს, რასაც კი განიზრახავენ. აბა, ჩაველ და ენახს აუფრე მათ, რომ აზარაფერი გააგებინონ ერთმანეთს“ (დაბ.11:5-7).

გადმოცემის თანახმად: ადამიანებმა მამივე ვერ გაიგეს რა შეცვალა მათ ურთიერთობაში გოდლის მშენებლობამ. ამიტომ, როდესაც გოდლის წვერზე მოკალათებულმა ერთმა მუშამ მეორეს ფისი მოსთხოვა („ქვის მაგიერად აგური ჰქონდათ, კირის მაგიერად ფისი“ (დაბ.11:3)), მან კი აგური მიანდო, გალიზიანებულმა მშენებელმა აგური მეგობარს თავში უთავაზა. დაიწყო საყოველთაო გაუგებრობების და განაღდა ძმთაშორისობა.

აუფრიათ სიტყვა და ნაუხდათ საქეწ. მოხდა ისე, რომ გოდლის მშენებლობა შეწყდა. უფლის სასჯელით შეჩერდა ის, რაც არ უნდა განხორციელებულიყო. ყველას დაავიწყდა გოდლი, მიატოვეს ბაბილონი და ქვეყნის სხვადასხვა კუთხეს მიაშურეს.

ისტორია გოდლის დანგრევისა და „ენის აღრევის“ არაერთგვარადაა. მრავალხალხს ნამოუწყია ცას წვდომის გოდლის: ტრანსული სახელმწიფოს და ყოვლისმომცველი იდეოლოგიის მშენებლობა, და მოყოლად დემონსტრაციად ხოლო, რომ მშენებლებს ერთერთის არ ესმით,

სხვადასხვა ენაზე საუბრობენ. ვერ გეტყვობენ და ვერ აგებინებენ. და იწყებდა ნაციონალური თუ კლასური დაპირისპირებები, მათა სისხლისმღვრელი ბრძოლები, შიდა სახელმწიფოებრივი გარჩევები... ადამიანები კარგადნენ უნარს მოესმინათ, გაეგოთ ან გაეგებინებინათ. გოდლიც დაუშთაერებელი და მიგდებული რჩებოდა.

„აღრევაში“ ადამიანთა შორის გათიშულობა, თანხმობის დაკარგვა და ერთმანეთისადმი გაუცხოება იგულისხმება. ამან გახადა მუშაობელი ღვთის ნების სანიშნადმეგვად, გოდლის მშენებლობის გაგრძელება. გაფანტვის შედეგად კი განსხვავებული ენები და ხალხები წარმოიქმნენ.

ნებისმიერი სახის გოდლის მშენებელი სასჯელად სწორედ იმას გულისხმობს. ანან გახადა მუშაობელი ღვთის ნების სანიშნადმეგვად, გოდლის მშენებლობის გაგრძელება. გაფანტვის შედეგად კი განსხვავებული ენები და ხალხები წარმოიქმნენ. ნებისმიერი სახის გოდლის მშენებელი სასჯელად სწორედ იმას გულისხმობს. ანან გახადა მუშაობელი ღვთის ნების სანიშნადმეგვად, გოდლის მშენებლობის გაგრძელება. გაფანტვის შედეგად კი განსხვავებული ენები და ხალხები წარმოიქმნენ.

„აბაში „ბაბილონის გოდლის“ შესახებ არის ზღვარი, რომლის შედგენაც ადამის ძეთა თვედადა-სედალიმ ახალი ეტაპი დაიწყო: თითოეული ხალხი და თითოეული ადამიანი განვიარებებსა თუ დაცემის თავთავი გზას დადადა.

„აღრევაში“ ადამიანთა შორის გათიშულობა, თანხმობის დაკარგვა და ერთმანეთისადმი გაუცხოება იგულისხმება. ამან გახადა მუშაობელი ღვთის ნების სანიშნადმეგვად, გოდლის მშენებლობის გაგრძელება. გაფანტვის შედეგად კი განსხვავებული ენები და ხალხები წარმოიქმნენ.

„აღრევაში“ ადამიანთა შორის გათიშულობა, თანხმობის დაკარგვა და ერთმანეთისადმი გაუცხოება იგულისხმება. ამან გახადა მუშაობელი ღვთის ნების სანიშნადმეგვად, გოდლის მშენებლობის გაგრძელება. გაფანტვის შედეგად კი განსხვავებული ენები და ხალხები წარმოიქმნენ.

„აღრევაში“ ადამიანთა შორის გათიშულობა, თანხმობის დაკარგვა და ერთმანეთისადმი გაუცხოება იგულისხმება. ამან გახადა მუშაობელი ღვთის ნების სანიშნადმეგვად, გოდლის მშენებლობის გაგრძელება. გაფანტვის შედეგად კი განსხვავებული ენები და ხალხები წარმოიქმნენ.

„აბაში „ბაბილონის გოდლის“ შესახებ არის ზღვარი, რომლის შედგენაც ადამის ძეთა თვედადა-სედალიმ ახალი ეტაპი დაიწყო: თითოეული ხალხი და თითოეული ადამიანი განვიარებებსა თუ დაცემის თავთავი გზას დადადა.

საგანმანათლებლო კარა

დო თელავში, ეს თავისთავად ბედნიერებაა, მაგრამ, ამავე დროს, ისწავლო და დაამთავრო პირველი სკოლა, ბედნიერებაზე კიდევ უფრო მეტია... ამ სკოლამ წარმატებული თაობა გაზარდა და დღემდე ზრდის. სკოლას ჰყავს პრეზიდენტის სტიპენდიანტები, ჩოგბურთის ჩემპიონი, ფეხბურთის სხვადასხვა თასის მფლობელები, ევროპის ჩემპიონი ქაღრაქში (ლელა ჯავახიშვილი) და ა.შ. სასწავლებელი სატელევიზიო პროგრამა „ეტალონის“ ორგზის გამარჯვებული პირველი სკოლის მონაწილე ყოველწლიურად წარმატებით აპარტებს ერთიან ეროვნულ გამოცდებს და სამეგალითონი ხდება ის სხეებისთვის...

ქალბატონმა დარეჯან ქანკოტაძემ კიდევ ერთი დიდი საჩუქარი გაუკეთა სკოლას – სტუმრად მოზარდნიან სრულიად საქართველოს კათალიკოს პატრიარქი ილია II და დავით ციცი... ბოლოს კი აღნიშნა: „ეს სკოლა განძია... მას მოვლა და პატრონობა სჭირდება...“

გია და იმედი – ქალბატონი მაია ოთარაშვილი... ყოველ წელს დამამთავრებელი კლასების მოსწავლეები, ზაზა ალექსიძის მსგავსად, ფიქრობენ, რომ „ასეთ სკოლაში სწავლა უკვალოდ არ რჩება!“

იმედი, მეფე ერეკლეს ანდერძი ასრულდება და 2099 წელსაც ლამაზი და განათლებული თაობა გააგზავნის წერილს უკვე XXIII საუკუნესთან.

პირველი სკოლა კიდევ გაიმარჯვებს, კიდევ პირველი იქნება, კიდევ საუკუნეების მანძილზე იცოცხლებს და გადაარჩება, რომ პირნადად შეასრულოს მეფე ერეკლეს ანდერძი!

ქელენი მარბალიტაშვილი ქ. თელავის №1 საშუალო სკოლის 2009 წლის გამოშვება, გურამ თავართილოვის სასწავლო უნივერსიტეტი სოციალურ მეცნიერებათა ფაკულტეტის (ფუნდამენტისტიკა) II კურსის სტუდენტი

P.S. მე გამაყო, რომ პირველსკოლელი ვარ!..

მათილია

ბიოლოგიის გაკვეთილი. XII კლასი

ნისროსლის ძირითადი ნიშნები – გამოყოფა, გალიზიანება

გაკვეთილის თემა: სიცოცხლის ძირითადი ნიშნები (გამოყოფა, გალიზიანება) **გაკვეთილის მიზანი:** მოსწავლე შეძლოს აღნიშნული პროცესების დახასიათება, იმსჯელოს მათი მნიშვნელობის შესახებ; მოიყვანოს შესაბამისი მაგალითები. **გამოყენებული მასალა:** თაბახის ფურცლები, ბარათები დაფალებით, ცხრილი. **გაკვეთილის დრო:** 45 წთ. **გაკვეთილის მსვლელობა**

მოსწავლეებს გაკვეთილისთვის უნდა მოემზადებინათ თემები: „კვება“, „სუნთქვა“ და „მოდრაობა“. საშინაო დავალებას შემდეგი კითხვების საშუალებით შევაპოვნებ: რა მნიშვნელობა აქვს კვებას და რას ხმარდება საკვები ნივთიერებები? რა არის მონელება? რა გარდაქმნებს განიცდიან მომწელებელ სისტემაში ცხიმები, ცილები და ნახშირწყლები? როგორ იკვებება მცენარე? როგორ იკვებება ცხოველი? როგორი კვების ტიპი ახასიათებს მწერიჭამია მცენარეებს? რა უპირატესობა აქვთ ნაირმჭამელ ცხოველებს ბალახისმჭამელებთან და მტაცებლებთან შედარებით?

რა დანიშნულება აქვს სუნთქვას? როგორ ხორციელდება სუნთქვა წყალში? ხმელეთზე? როგორ მოძრაობს მცენარე? როგორ მოძრაობს ცხოველი? რატომ სჭირდებათ ცხოველებს აქტიური გადაადგილება? როგორ ხორციელდება მოძრაობა წყალში? ხმელეთზე? აღნიშნული კითხვების საფუძველზე მოვამზადებ მოსწავლეთა შეფასებას (10 წთ.). შემდეგ მოსწავლეებს ვეცხვი, რომ ვაგრძელებთ სასიცოცხლო პროცესების განხილვას და დღეს გამოყოფასა და გალიზიანებადობაზე ვისაუბრებთ. მოსწავლეებს ვთხოვ, გაიხსენონ, რა პროცესია გამოყოფა და რომელი ნივთიერებებისგან თავისუფლდება ამ დროს ორგანიზმი (1 წთ.) (ბავშვებმა უნდა განმარტონ, რომ ექსკრეცია ორგანიზმიდან ნივთიერებათა ცვლის საბოლოო პროდუქტების – წყლის, ნახშირორჟანგის, ამიაკის – გამოყოფის პროცესია).

შემდეგ კლასს დავეყოფ ვჯგუფებად და დავურიგებ ნინასწარ მომზადებულ ბარათებს დაფალებით. **I ჯგუფი:** აღწერეთ ექსკრეციის პროცესი ადამიანის ორგანიზმის მაგალითზე. **II ჯგუფი:** აღწერეთ ექსკრეციის პროცესი წყალში მცხოვრები ერთუჯრედიანი ცხოველების და თევზების მაგალითზე. **III ჯგუფი:** აღწერეთ, როგორ თავისუფლდება მცენარე მასში დაგროვილი მავნე ნივთიერებებისგან (კლასში, საგარეოდ, 5-6 ჯგუფი შეიმუშავებს, ამიტომ, დავალება შევკვიძლია გავიმეორებო და ერთნაირი დაფალება ორ ჯგუფს მივცეთ) (5 წთ.).

პრეზენტაციები: (10 წთ.) **პრეზენტაციის მსვლელობისას** ჯგუფებმა შემდეგი ინფორმაცია უნდა წარმოადგინონ: **I ჯგუფი:** ადამიანის გამომყოფი სისტემის ძირითადი ორგანო თირკმელია, სადაც სისხლი იფილტრება და შარდი წარმოიქმნება. მანამდე ორგანიზმში ცილების დაშლის შედეგად წარმოქმნილი ამიაკი შარდოვანად და შარდმკვავად გარდაიქმნება.

დამატებით ექსკრეტორულ ფუნქციას ასრულებს კანი, მასში არსებული საოფლე ჯირკვლებიდან მინერალური მარილები, წყალი და შარდოვანა გამოიყოფა. ექსკრეციოში ფილტვებიც იღებენ მონაწილეობას, მათი საშუალებით ორგანიზმი ნახშირორჟანგისგან თავისუფლდება. ექსკრეტორულ ფუნქციას ასრულებს ღვიძლიც – ნაწლავებიდან ნაამოსულ სისხლს წმენდს, ხოლო მძიმე მტკალებს ორგანიზმი ნაწლავების საშუალებით იცილებს.

II ჯგუფი: წყალში მცხოვრები ერთუჯრედიანი ცხოველები ნივთიერებათა ცვლის საბოლოო პროდუქტებს მფეთქავ ვაკუოლში აგროვებენ და პერიოდულად გარეთ გამოყოფენ (მაგალითად, ქალამანი, ამება). თევზებს აქვთ გამომყოფი სისტემა, რომლის მთავარი ორგანო თირკმელია, თირკმელში

სისხლი იფილტრება, წარმოიქმნება შარდი, რომელიც შემდგომში საშარდე ბუშტი გროვდება და პერიოდულად გარეთ გამოიყოფა. ხმელეთის ორგანიზმებთან შედარებით, თევზები აზოტმცველი ნივთიერებათა ცვლის პროდუქტებისგან ადვილად თავისუფლდებიან, რადგანაც წყლის გარემოში ცხოვრობენ და წყალი ხსნად ამიაკი ადვილად გამოირეცხება ორგანიზმიდან.

III ჯგუფი: მოსწავლეები განმარტავენ, რომ მცენარეებს გამომყოფი სისტემა არ გააჩნიათ, თუმცა, უსარგებლო ნივთიერებს ისინი მკვდარ ქსოვილებში, მაგალითად კორპში აგროვებენ. გარდა ამისა, ფოთლმცვენ მცენარეებში შემოდგომაზე მავნე ნივთიერებები ფოთლებში გადადის და მცენარე უსარგებლო ნივთიერებებისგან ფოთლმცვენის საშუალებით თავისუფლდება.

პრეზენტაციების შემდეგ მოსწავლეებს ვეცხვი, რომ სოკოებს არ გააჩნიათ უსარგებლო ნივთიერებებისგან გათავისუფლების არანაირი მექანიზმი და ეს ნივთიერებები სოკოში მთელი სიცოცხლის მანძილზე გროვდება (1 წთ.).

საუბრის შემდეგ ვადავალთ გალიზიანებადობის პროცესის განხილვას. აღვნიშნავთ, რომ გალიზიანებადობა ყველა ცოცხალ ორგანიზმს ახასიათებს და ესაა პასუხი გარემოს ზემოქმედებაზე. შემდეგ მოსწავლეებს ვჯგუფებთ ვთხოვ, 2 წუთის განმავლობაში მოიყვანონ გალიზიანებადობის რაც შეიძლება მეტი მაგალითი (2 წთ.).

პრეზენტაციები: (6 წთ.) (გამარჯვებული პრიზის სახით მიიღებს თავისუფალი დროის 5 წუთს, რომელსაც მოსწავლეები შემდგომში გამოიყენებენ). მოსწავლეებს ვთხოვ, გაიხსენონ, თუ როგორ რეაგირებენ ქალამანი და ამება მარილიან წყალში მოხვედრისას.

პასუხი: ქალამანი შეეცდება „გაიქცეს“, ხოლო ამება შენვეს ცრუვებს, დამრგვალებდა, გარედან მკვრივ გარსს შემოიკრავს და დროებით, ხელსაყრელი პირობების დადგომაში, შეწყვეტს ცხოველქმედებას. დავასკვნით, რომ ერთი და იმავე გამლიზიანებულზე სხვადასხვა ორგანიზმის პასუხი განსხვავებულია. შემდეგ ვისაუბრებთ მრავალუჯრედიანი ცხოველების გალიზიანებადობაზე. ადგილობრივად, რომ, როგორც წესი, ცხოველების პასუხი გალიზიანებაზე სწრაფად ხორციელდება. მაგალითად, თუ ჭიაკელას შეეცხვები, იგი მყისვე დაიკაკნება. ასეთ სწრაფ პასუხს გალიზიანებაზე, რომელიც ნერვული უჯრედების მონაწილეობით ხორციელდება, რეფლექსი ეწოდება. მოსწავლეებს ვთხოვ, გაიხსენონ, თუ როგორი რთულია ხერხემლიანი ორგანიზმების ქცევა – ეს თავის და ზურგის ტვინის განვითარების შედეგია. ვისაუბრებთ ფრინველების გადაფრენის, მუცემწორების და სხვა ხერხემლიანების შეილებაზე ზრუნვის შესახებ.

ამის შემდეგ ვაიხსენებთ, თუ როგორ პასუხობს მცენარე სხვადასხვა გალიზიანებას. მაგალითად, მორცხვი მიწოზა – მუხებას, მზესუმზირას კვავილი, მცენარის ფოთლო – მუსს, მწერიჭამია მცენარე – საკვების უკმარისობას, მცენარის ფესვი – დედამიწის მიზიდულობას (5 წთ.). გაკვეთილის შეჯამებისთვის მოსწავლეებს ვთხოვ, შევავსონ ნინასწარ მომზადებული ცხრილი:

სასიცოცხლო პროცესი	ცხოველებში		მცენარეებში
	ერთუჯრედიანი	მრავალუჯრედიანი	
გამოყოფა			
გალიზიანებადობა			

გაკვეთილის დასასრულს მოსწავლეებს მივცემ შესაბამის დაფალებას. **ნათა ბიჭიკაშვილი** ბიოლოგიის მენეჯერებათა კანდიდატი ბაკუსეულის საერთაშორისო სკოლა

აკაკის წარმოქმნა — 170

აკაკის კვირეული

სანაგლო წლის დაწყებას ყოველთვის თან ახლავს სიახლეები. წლიდანწლი წელიც ასეთი იყო – სიახლე ეროვნულ სასწავლო გეგმაში, სასწავლო დისციპლინებში, შეფასების სისტემაში და სხვ.

ზარაგალონის მუნიციპალიტეტის ვერტყვიჭლის საჯარო სკოლა აქტიურად ჩაება სიახლეების განხორციელების პროცესში. მიზანდასახულად განისაზღვრა „სკოლის ხედა“ და „მისია“. სტრატეგიულ და სასკოლო გეგმაში ნათლად და მიზნობრივად აისახა სკოლაში ჩასატარებელი ღონისძიებები.

ყოველ წელს სკოლაში იმართება სხვადასხვა ღონისძიებები: ლიტერატურული საღამოები, ლიტერატურულ-მუსიკალური კომპოზიციები, სასკოლო კვირეულები და სხვ. ამ მხრივ წელსაც გამოირჩეოდა ჩვენი სკოლა. საინტერესო და მრავალფეროვანი იყო აკაკი კვირეულის 170-ე წლისთავისადმი მიძღვნილი კვირეული, რომელიც ორ ეტაპად მიმდინარეობდა. პირველ ეტაპზე თხოვნილობათა – კონკურსი – მონაწილეობა მიიღეს მესამე საფეხურის მოსწავლეებმა. მეორე ეტაპზე კი, რომელიც მიმდინარეობდა 25 ოქტომბრიდან 29 ოქტომბრის ჩათვლით, მონაწილეობდნენ პირველი და მეორე საფეხურის მოსწავლეები. საინტერესო იყო კვირეულის თითოეული დღე.

პირველი დღე დაიწყო სასწავლო ექსკურსიით ნანხტრეში (სხვიტორი, სავანე). მოსწავლეებმა მოისმინეს საინტერესო ინფორმაცია აკაკის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე, ჩა-

ტარდა კონცერტი მოსწავლეებისა და პედაგოგების მონაწილეობით; კვირეულის მეორე დღეს მოეწყო მხატვრული ფილმის – „აკაკის აკაკის“ ჩვენების (ხელმძღვანელი – **ლელა სამზარაძე**). ფილმის ჩვენების შემდეგ გაიმართა დისკუსია თემაზე: ფილმი და ნაწარმოები. დისკუსიაში მოსწავლეები აქტიურად მონაწილეობდნენ.

კვირეულის მესამე დღე დაეთმო დაწყებითი კლასების მოსწავლეთა შემოქმედებას. მათი მონაწილეობით ჩატარდა ღონისძიება „ჩემი ხატია სამშობლო...“ (ხელმძღვანელები: **ლილია ბარბაქაძე, შვია ტაბატაძე და ნათელა ბურჯანაძე**).

პატარები ერთმანეთს ენაცვლებოდნენ აკაკის ლექსებით, სიმღერებით და ინსცენირებით: „ყმაწვილი და პუბლა“ და „ჩიტი და ბავშვები“.

კიდევ უფრო საინტერესო გამოდგა კვირეულის მეოთხე დღე (ხელმძღვანელები: **ლალი ელაშვილი და მარინე გოგორაძე**). სკოლის წინააღმდეგობა წარმოადგინეს თავიანთი შემოქმედება, გაცოცხლეს აკაკის იგავების პერსონაჟები და მოეწყო ნახატების გამოფენა-პრეზენტაცია.

კვირეული დასრულდა ლიტერატურულ-მუსიკალური კომპოზიციით: „ყინ ნახა თავისუფლება ტანჯვით და მოთმინებით...“ (ხელმძღვანელები: **ლალი სამზარაძე, მანანა ლომიძე**). მაყურებლის წინაშე მოსწავლეები წარსდგნენ აკაკის ლექსებით. გოგონათა ანსამბლის (ხელმძღვანელი – **გულნაზ აბრამაშვილი**) მონაწილეობით აჟღერდა აკაკის ლექსები, მოეწყო იგავების მუსიკალური გადმოცემა და საგანგებოდ ნასწავლი სიმღერაც შესრულდა. შინ აღფრთოვანებული ჩვენი სკოლის პედაგოგებისა და მშობლების მისადმი დამოკიდებულებით და აცხადებს, რომ მას ორი სამშობლო აქვს: „ჯორჯია“ – საქართველო და „ჯორჯია“ – აშშ-ს შტატი.

ლილია ბარბაქაძე

ლილია ბარბაქაძე საზარგალოს მუნიციპალიტეტის ვერტყვიჭლის საჯარო სკოლის დირექტორი

ტრადიცია ბრძელდება

ტრადიციისამებრ, სკოლა-გიმნაზია „გორდას“ პედაგოგები და მოსწავლეებმა მთავანდობის მნიშვნელოვანი პანთეონში აღნიშნეს ცნობილი ქართველი პედაგოგისა და მწერლის იაკობ გოგებაშვილის დაბადების 170 წლისთავი. ეს იყო 27 ოქტომბერს.

იაკობ, ილიასა და აკაკისთან ერთად, ერის თავაკი იყო და ისინი დღესაც ქართველი ხალხის მომავალზე ფიქრობდნენ.

2010 წლის 8 ნოემბერს ისევ

მთავანდობის პანთეონში შეიკრიბნენ სკოლა-გიმნაზიის მოსწავლეები, ოღონდ ახლა უკვე უფროსკლასელებში. მათ აქ ილია ჭავჭავაძის დაბადების დღისადმი მიძღვნილი ლიტერატურულ-მუსიკალური კომპოზიცია – „ილია მართალი“ წარმოადგინეს.

ლონისძეებში თანაბარი აქტიურობით მონაწილეობდა: VI კლასი (გიორგი ბაზაძე, ლაშა ბერიძე, ანა კონსტანტინიძე, საბა ვეფხვაძე, მარიამ პაპიაშვილი, იამზე დალა-

ქიშვილი); VII კლასი (მარიამ ალფაიძე, თეო დევიძე, თამარ ზაკალაშვილი); VIII კლასი (ნიკა ბასილაშვილი, რევაზ ზელთაძე).

ლიტერატურულ-მუსიკალური კომპოზიცია წარმოდგენილი იყო შემდეგი თემებით: „ილიას ცხოვრება და ღვაწლი“ (ოთარ გულუღი – X კლასი); „ქრისტიანობა ქრისტეს მიძღვრების გარდა...“ (სოფო კახიანი – X კლასი); „ზღვა კოვზით არ დაიღვება...“ (თეონა კანდელაკი – IX კლასი), „წინაპრები რომ მოკლეს

ილია...“ (თეკლე ზაკალაშვილი – IX კლასი); „მამული, ამ სიტყვის ყოველდღეობა...“ (თამარ ჯავახიშვილი – XI კლასი); „თავისი მოსწავლენი, ნაჭედი სიტყვი...“ (აკაკი ჭელიძე – XI კლასი); „კონსტანტინე გამსახურდია – ილიას შესახებ“ (ირაკლი დონაძე – XI კლასი); „აკაკი ბაქრაძე ილიას შესახებ“ (დათო გიშვილი – XI კლასი); „მძიმე იყო მისი ჯვარი...“ (სალომე ჯვინცაძე – X კლასი); „წერილში, რომელიც ახალი წლის წინა დღეს...“ (ნათია დარსალია – X კლასი).

მოსწავლეები წმ. ილია მართლის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შემდეგ მის ლექსზე შექმნილი საგალობლის „მამაო ჩვენოს“ ფონზე მიმდინარეობდა. ახალგაზრდებს სიღრმისეულად აქვთ გაგებული წმინდანის როლი და მნიშვნელობა XIX საუკუნის საქართველოს ისტორიაში: „მისი ცხოვრება იყო

ინფორმაცია

12 ნოემბერს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი დიმიტრი შაშკინი თბილისის საჯარო სკოლების 300 მანდატურს შეხვდა და ესაუბრა. ფუნქციონირების შეხვედრაზე მინისტრმა განაცხადა, რომ „უსაფრთხო სკოლის“ კონცეფციის ფარგლებში მანდატურის სამსახურის შემოღების შემდეგ, სკოლებში ძალადობის ფაქტები შემცირდა. დიმიტრი შაშკინმა მადლობა გადაუხადა მანდატურებს ეფექტური მუშაობისათვის და აღნიშნა: „სტატისტიკა თვალნათლივ მიგვანიშნებს, რომ სკოლებში შეიქმნა ისეთი უსაფრთხო გარემო, სადაც ბავშვი დაეცემა, დამყარებულია დისციპლინა, რომელიც უფროდ უნდა ახლდეს სასწავლო პროცესს“.

განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს ინფორმაციით, ჩატარებული კვლევების შედეგად, გამოიკვეთა შემდეგი სტატისტიკური მონაცემები: სკოლებში პრაქტიკულად, მოისპო თამბაქოს მომხარეების ფაქტები; 80 პროცენტით შემცირდა მოსწავლეების დაგვიანება; 75 პროცენტით – მოსწავლეების სკოლიდან გაპარვა (ე.წ. შატალო); 95 პროცენტით – ფულის გამოძიება; 80 პროცენტით – მოსწავლეებს შორის დაპირისპირება; 90 პროცენტით – სასკოლო ქონების დაზიანების ფაქტები.

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მხარდაჭერით, რამდენიმე კერძო იურიდიული კომპანია ახორციელებს პროექტს „კანონი ჩვენს ცხოვრებაში“. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მიახლოებულ ირინე ქურდიანს და კომპანიების წარმომადგენ-

ლები 87-ე საჯარო სკოლას ეწვივნენ, პროექტის ფარგლებში მოსწავლეებს სამართლებრივ საითხებზე ესაუბრნენ და მათ შეიტხებდნენ უპასუხეს.

პროექტის „კანონი ჩვენს ცხოვრებაში“ თბილისის საჯარო სკოლებში ეტაპობრივად განხორციელდება და მასში მონაწილეობას საშუალო საფეხურის მოსწავლეები მიიღებენ.

პროექტი უზრუნველყოფს სკოლის ასაკის ბავშვებისათვის სამართლებრივი ცოდნის საფუძვლის შექმნას, რაც, თავის მხრივ, ხელს შეუწყობს განვითარებული, კანონის მცოდნე პიროვნების ჩამოყალიბებას, რომელიც თავისუფლად შეძლებს საკუთარი უფლებების დაცვასა და განხორციელებას, შეისწავლიან და გაიაზრებენ საკუთარ მოვალეობებს ქვეყნისა თუ საზოგადოების წინაშე.

პროექტის მიზანს წარმოადგენს ძლიერი, აქტიური და სამართლიანი საზოგადოების ჩამოყალიბება. სწორედ ამიტომ, პროექტის განხორციელების ადგილად საჯარო სკოლები შეირჩა. პიროვნების ჩამოყალიბების ეტაპებში ეს ის პერიოდია, როდესაც შესაძლებელია პიროვნებას დაინახოს გზა სამართლიანობისკენ, აჩვენოს საშუალებები, როგორ დაცვა საკუთარი თუ ოჯახის წევრების უფლებები. პიროვნება ცდლობს საზოგადოებაში ადგილის დამკვიდრებას, რაც მრავალ სირთულესთანა დაკავშირებული, ხშირ

შემთხვევაში, შესაძლებელია უსამართლობასაც ნააწყდეს. ამგვარ ვითარებაში დაუცველი რომ არ აღმოჩნდეს, მნიშვნელოვანია, სამართლებრივი ცოდნის ბაზის შექმნა სასკოლო ასაკიდანვე დაიწყოს.

„საქართველოს ახალგაზრდა მედიკოსთა კავშირი“ ახორციელებს პროექტს „ცხოვრების ჯანსაღი წესის სწავლება სკოლებში“, რომელიც ზუთ საპოლოტე სკოლას მოი-

ცავს. პირველი ექსპერიმენტული სკოლა საპოლოტე სკოლებს შორის ერთ-ერთია, სადაც პროექტი წარმავებით განხორციელდა.

პროექტის მიზანია მოზარდების ინფორმირება და ინფორმირების გზით დაავადებების პრევენცია. აღსანიშნავია, რომ საქართველოში მოზარდებს შორის ცხოვრების ჯანსაღი წესთან დაკავშირებული ინფორმაციის მკვეთრი დეფიციტი შეინიშნება. „საქართველოს ახალგაზრდა მედიკოსთა კავშირის“ მიერ სკოლებში ჯანსაღი ცხოვრების წესის პრობაგანდის მიზნებია:

მოზარდებისთვის კვალიფიციური ინფორმაციის მიწოდება ცხოვრების ჯანსაღი წესის დაცვის შესახებ; ცხოვრების ჯანსაღი წესის დარღვევით გამოწვეულ დაავადებათა პირველადი პრევენცია; მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში აპრობირებული ცხოვრების ჯანსაღი წესის კომპლექსური სწავლების დანერგვა საქართველოში.

პროექტის ფარგლებში, სკოლებში მოსწავლეებისთვის ტრენინგები და სემინარები გაიმართა, დროგად საგანმანათლებლო მასალა. პროექტის დასკვნით ეტაპზე, პროექტის მენეჯერმა გიორგი გორგასლიძემ პროექტის პრეზენტაცია და ჩატარებული სამუშაოების შემაჯავებელი შედეგები წარმოადგინა. ტრენინგში მონაწილე მოსწავლეებს კი სერტიფიკატები გადაეცათ.

პრევენციისა და მოსწავლეთა დაჯილდოების ცერემონიას დაესწრნენ: განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის პირველი მოადგილე კოკა სეფერთაძე, პარლამენტის ჯანდაცვის კომიტეტის წევრი სერგო ქიტაშვილი, საქართველოს ახალგაზრდა მედიკოსთა კავშირის პრეზიდენტი ტრისტან ნიშნაიძე და სამოქალაქო ინსტიტუციონალიზმის განვითარების ფონდის დირექტორი ლალი ყიფშიძე.

პროექტი დაფინანსებულია სამოქალაქო ინსტიტუციონალიზმის განვითარების ფონდის მიერ.

ნიწო მოლაშხისა დირექტორის მოადგილე აღზრდელობით დარგში

სპორტი

ოდნობილი მსოფლიო ჩემპიონია

ფრიად სასიხარულო, და ცოტა არ იყოს, მოულოდნელი ამბავიც საფრანგეთის ქალაქ მეციდან – ბატუტზე მსტომელი ანა ილიაშვილი 11-12-ნლიანებში მსოფლიო ჩემპიონი გახდა! ილიაშვილი შესარჩევ ეტაპზეც კარგად გამოვიდა – მხოლოდ 0,300-ით ჩამორჩა რუს ვიტორია კარაშინას, მაგრამ ფინალში შეუდარებლად კარგად იმტუნა და 35.000 ქულაით პირველობა მოიპოვა. ვერცხლი ამერიკელ მეგი გალახერს ერგო, მესამეზე კი კარაშინა გავიდა. ის ახალი თაობის ერთ-ერთი ნიჭიერი წარმომადგენელია და სტატუსს სასეხებით ამართლებს, ამავე ასაკში მსოფლიოს შარშანდელი მესამე პრიზიორია, წყვილებში კი თიონა ჯანჯღავასთან ერთად ფინალში გავიდა. ამასთან, წლეულს რამდენიმე საერთაშორისო შეჯიბრებებში გამარჯვდა. მსოფლიოს ჩემპიონატზე 17-18-ნლიანთა ტურნირში წყვილთა შორის მსტომელი ნანა გოგავილი/თამარ კაკაშვილის დუეტით გამოვიდა და საბოლოოდ მერვე ადგილზე გავიდნენ. ამ ბავშვების გამოსვლა კიდევ ერთხელ ადასტურებს, საქართველოში სპორტის ამ სახეობას რამდენად

კარგი თაობა უზრდებია. იმედია, ისინი ღირსეულად გააგრძელებენ იგივე დოლონადის და მსოფლიოს რამდენიმეჯერის ჩემპიონ რუსუდან ხოვარას ტრადიციებს. ახალგაზრდებთან ერთად, მეცნიერ უფროსთა მსოფლიო პირველობაც იმართება, თუმცა ჩვენს ეროვნულ ნაკრებშიც ძირითადად ახალგაზრდები გამოდინან. მაგალითად, გუნდის ლიდერი ლუბა გოლოვინა უფროსებში კი გამოდის, მაგრამ ჯერ 20 წლისაა და ახალგაზრდებშიც შეუძლია გამოსვლა. მან ორი წლის წინ პეკინის ოლიმპიადებზეც იასპარეზა, სადაც ბატუტისტი ტურნირის ყველაზე ახალგაზრდა მონაწილე იყო. ამის მიუხედავად, ფინალში მეოთხე შედეგით შევიდა, საბოლოოდ კი მეექვსე ადგილზე დარჩა. ის მეცნიერ ჩვენს მთავარი იმედი იყო, მაგრამ წარუმატებლად გამოვიდა – საკვალიფიკაციო ეტაპში მეშვიდე შედეგით დაასრულა, ფინალში კი ტექნიკური შეცდომად დაეშვა და საბოლოოდ მერვეზე გავიდა. ასევე მეცნიერ ჩვენს მთავარი იმედი იყო, მაგრამ წარუმატებლად გამოვიდა – საკვალიფიკაციო ეტაპში მეშვიდე შედეგით დაასრულა, ფინალში კი ტექნიკური შეცდომად დაეშვა და საბოლოოდ მერვეზე გავიდა. ასევე მეცნიერ ჩვენს მთავარი იმედი იყო, მაგრამ წარუმატებლად გამოვიდა – საკვალიფიკაციო ეტაპში მეშვიდე შედეგით დაასრულა, ფინალში კი ტექნიკური შეცდომად დაეშვა და საბოლოოდ მერვეზე გავიდა. ასევე მეცნიერ ჩვენს მთავარი იმედი იყო, მაგრამ წარუმატებლად გამოვიდა – საკვალიფიკაციო ეტაპში მეშვიდე შედეგით დაასრულა, ფინალში კი ტექნიკური შეცდომად დაეშვა და საბოლოოდ მერვეზე გავიდა.

ოქროს სტუმრებს არ დაუთმეს

ამ დღეებში სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს სატანვარჯიშო დარბაზში ჩატარდა საერთაშორისო ტურნირი მხატვრულ ტანვარჯიშში სახელოვანი მწვრთნელის – ნელი სალაძის თასზე. ეს შეჯიბრება წლეულს მესამედ გაიმართა და უკვე ტრადიციულიც შეიძლება ვთხოვოდოთ. მით უფრო, მისი ჩატარება სამომავლოდ რეგულარულად იგეგმება. მეტიც – გაისად იენისში მოეწყობა, რაც ბევრად უფრო მოსახერხებელია დიდი ტურნირებისთვის მზადების თვალსაზრისით. ამიტომ მოსალაგდნელია, რომ გაისად მონაწილეთა რაოდენობა გაიზარდოს.

ახლანდელ ტურნირში უცხოელთაგან მხოლოდ სომხები და აზერბაიჯანელები მონაწილეობდნენ. ორ გუნდად იყვნენ წარმოდგენილი მასპინძლებიც – საკუთრივ ნელი სალაძის სახელობის მხატვრული ტანვარჯიშის აკადემიისა და კლუბ „გრაციას“ სპორტსმენები მონაწილეობდნენ. ეს იყო ახალგაზრდული ტურნირი, რომელიც ოთხ სხვადასხვა ასაკში გაიმართა და ოთხივეში ქართველებმა გაიმარჯვეს – მერიამ ჯანტეზი, სალომე ფაჟაგაძე, ელისაბეგა ბაქრაძე და ნინია რიხვაძე.

ტატიშვილის უფინალო წარმატება

20 წლის ანა ტატიშვილი ქართული ჩოგბურთის ერთ-ერთი იმედი და ამ დღეებში საკმაოდ კარგად გამოვიდა ამერიკულ მექსიკოში, 75-ათასიან ტურნირში. ჩვენებური იქ შარშან ნახევარფინალში გავიდა და ახლაც იგივე შედეგი გაიმეორა, რითაც სარეიტინგო ქულები შეიზარაჭა და გვარიანად იხიერა. ის ახლოსა სეზონის მთავარ მიზანთან – ასეულში შესვლასთან.

ტატიშვილი ფინალში რომ გასულიყო, ამ მიზანს იქ ნაგების შემთხვევაშიც კი ბევრად დაუახლოვდებოდა. სამწუხაროდ, ნახევარფინალის მისთვის გადაუღებავი ვებური აღმოჩნდა, როგორც ამერიკელი მეღანი ოუდინი. ჩვენებური მას

აქამდე სამჯერ შეხვდა და ყველა ნაგო, ახლა კი მეოთხე მარცხიც იწვნია. არადა, პირველი სეტი მოიგო – 6:4 და მეორის დასაწყისშიც მეტოქეს მოწოდება აართვა. ვარადა იმედი, რომ ოუდინს ჯაღოსაც ახსნიდა, მაგრამ უპირატესობა ვერ შეინარჩუნა და 2:6, 4:6 დამარცხდა. ნაგება მით უფრო საწყენია, რომ ტატიშვილმა ნახევარფინალშიც სამი შეხვედრა ისე მოიგო, სეტიც არ დაუკარგავს.

ახალგაზრდა ქართველი ჩოგბურთელებიდან ამ დღეებში წარმატებით თამაშობენ ოქსანა კოლმნიკოვა და ნიკოლოზ ბასილაშვილი. კალაშნიკოვამ წინა კვირას მინსკში ითამაშა და მეოთხედფინალში გავიდა, ამჟამად კი პოლონეთშია, სადაც 25-ათასიან ტურნირზე ვერ წყვილთა შეჯიბრებებში ჩაება ბელიორუს პოლინა პეხოვასთან ერთად. მათ თავიდან რუსულ-პოლონური წყვილი აღაგმეს – 6:1; 6:4, მეორე კი ფრანგულ-ბელიორუსულ დუეტთან უნდა ეთამაშათ, მაგრამ ისინი შეჯიბრებიდან მოიხსნენ და მეოთხედფინალის საგზურიც ამათ დარჩათ. კალაშნიკოვა ვარშავაში ერთუღლებშიც გამოვიდა.

ვაჟთა შორის საქართველოს საუკეთესო ჩოგბურთელი, 18 წლის ბასილაშვილი წარმატებით ჩაება ტაილანდურ ტურნირში. იქ მეექვსე ნომრადაა განთესილი და პირველ წრეში ზულანდელი მეტ სიმბსონი უპრობლემოდ დაამარცხა – 6:3; 6:4.

კარატისტების სომხური ტრიუმფი

შაბათს სომხეთმა 18-წლამდელ კარატისტთა დიდ საერთაშორისო ტურნირს უმასპინძლა, რომელშიც საქართველოს ოთხი სხვადასხვა კლუბის 20 სპორტსმენი მონაწილეობდა. ჩვენებმა, ტრადიციულად, კარგად იასპარეზეს და გუნდურ ჩათვლაში გამარჯვება არავის დაუთმეს, პირად პირველობაში კი 3 ოქრო, 4 ვერცხლი და 12 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. აღსანიშნავია, რომ ერევანში ჩვენებან გოგობიც იბრძოდნენ და ერთი მათგანი – სოფო ავაქიანი ჩემპიონიც გახდა. ოქროს მედალები დიმიტრი ყანჩაგელმა და გიორგი როსტიაშვილმა მოიპოვეს. ვიცი-ჩემპიონები ნიკა ხვედელიძე, ალექო სურმახიძე, ნიკა ჯიბლაშვილი და ირაკლი ნოღია გახდნენ, მესამე საპრიზო ადგილზე კი ნიკა ოქრიაშვილი, შალვა ნიკოლიშვილი, ლევან ავეტისოვი, ელგუჯა ყურაშვილი, ირაკლი სიდონაშვილი, ალექსი ტყეცასია, ვლადიმერ დეშურიშვილი, ლუკა გულურჯიძე, ვალერი ნადირაშვილი, თემურ მასისურაძე, დავით დაღუნაშვილი და ბადრი კავთელაშვილი გავიდნენ.

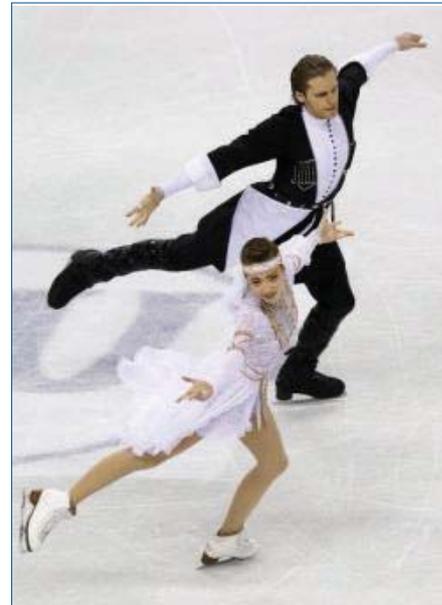
მოსიგუარავეები ყინულს უბრუნდებიან

ზამთარი თანდათან გვიახლოვდება და ფიგურულად მოციგურავეთა შეჯიბრებებზეც იმატა. სასიხარულოა, რომ ქართველები ახალ სეზონს წარმატებით ხვდებიან. ასე მაგალითად, ოთარ ჯაფარიძისა და ელისონ რიდის მოცეკვავე წყვილმა ავსტრიულ გრაცში გამართულ საერთაშორისო

ტურნირზე ვერცხლის მედალი მოიპოვა. ჩვენებმა სტაბილურად ჩაატარეს როგორც მოკლე, ასევე თავისუფალი პროგრამა – ორივეში მეორე ადგილზე გავიდნენ. საბოლოოდ კი ვერცხლი ერგოთ, ოქრო კი პრიტანელებმა მოიპოვეს.

ეს წყვილი შარშან შეიქმნა – ოლიმპიადის წინ და მას შემდეგ საკმაოდ კარგად იასპარეზეს, ოლიმპიადებზეც მოასწრეს გამოსვლა და მსოფლიოს ჩემპიონატებზეც. მართალია, უმეტესად დარჩნენ, მაგრამ მათი ახალგაზრდული ასაკიდან გამომდინარე, ურიგოდ არ უსაპარეზიათ.

ყინულს ამერიკაში დაუბრუნდა ევროპის ბრინჯაოს პრიზიორი ელენ გეგეგანოვილი. მან პორტლენდში „დიდი პრიზის“ მეორე ეტაპზე – ასევე ამერიკაში იასპარეზა და მეშვიდე ადგილზე გავიდა. ჩვენებურმა უფრო სუსტად მოკლე პროგრამაში ისრიალა, სადაც ტექნიკაში საკმაოდ დაბალი შეფასება მიიღო. შედარებით გამოსასწრა მდგომარეობა თავისუფალში და მთლიანობაში, მანაც დადებით შედეგით დაასრულა შეჯიბრება. დიდი შანსია, დეკემბერში გასამართ „დიდი პრიზის“ ფინალურ ტურნირში გამოსვლის უფლებას მოიპოვებს.

რუბრიკის უძღვებმა ირაკლი თაბაძემ

ახალი ტანათლები
მისამართი: ტატილაშვილის №3 ტელ.: 95-80-23, 890 958023, 855 411668, 855 178027.
www.axaliganatleba.ge E-mail: axaliganatleba@gmail.com Skype: axali.ganatleba
რეაბილიტაციის № 2/4-1609, 06დამსი ხელმოწერისთვის: 76096
ბაზათი რეაბილიტაციის ლიდერის რაიონის სასამართლოში მდებარე.
რეაბილიტაციის შიშოუსული ხელნაწარები არ რეკონსტრუირდება და ავტორებს არ უბრუნდებათ.